

ruh ve madde

Türkiye Metapsizik Tetkikler ve
İlmi Araştırmalar Cemiyeti Neşir
Organıdır

Cilt 12, Sayı 143, Aralık 1971

Cemiyet adına Sahip ve
Mes'ul Müdür
Ergün Arıkdal

★

Hazırlayanlar :

Doğ. Dr. Muammer Bilge
Dr. Gültekin Caymaz
Psikolog Erol Mutlu
Selman Gerçeksever
Atilla Ultav
Muzaffer Suar
Berrin Gerçek
Sadiye Korateş
Güven Erer
Enver Ölçerman
Mehmet Sancar
Yorgo Karaca

İdarehane ve Cemiyet binası:
Taksim, Sıraselviler, Billürcü
Çıkmazi Sümbül Apt. No. 14/1
(Otel Santral Sokağı)

★

Haberleşme, Abone ve

Havale adresi :

RUH ve MADDE

P. K. 1157 - İstanbul

Tel: 45 39 82 (saat 19.00 dan sonra)

Dizgi - Baskı - Kapak

T A Ş Matbaası

Cilt: Çınar Mücellihanesi

Abone ücreti : Yıllık 30 Lira

Kapak : İkisi de büyülmüş birbir-
lerine hasım olacaklar. Sorunlusuz
kıymadır?

Sevgili Okuyucular

İnanıyoruz ve güveniyoruz ki Ruhsal Realite, kendi seviyesine ulaşmak isteyen herkese geniş hoş-görü ve bilgelik içinde yardım etmektedir ve etmekte devam edecektir. Ruhsal Realite bütün kutsallıkları konu edinen sistemlerin hepsini kavrayacak kadar etkenlik alanına sahiptir. Öyleki hiç bir iddialıkârlık taşımadan, bayrak açıp bizden olan bize gel-sin demeden, buna ihtiyaç duymadan, şeriat ve vaadde bulunmadan, sadece hakikatleri akıl, idrak ve vicdan alanına sunmak Ruhsal Realitenin evren-seliliğini devam ettirmeye yeterlidir.

Okurlarımızın içtenlikle ifade ettikleri duygu ve düşüncelerine karşı teşekkür ederiz. Okurlarımız isteklerini olanaklarımız oranında yerine getirmeği ödev bildiğimizi tekrarlarız.

Yeni yayınlar hazırlamak için çabalarımızı bir-leştirip, müşterek çalışma içinde bulunuyoruz. Ve-rilecek olan bilginin seçilmesi ve birbirleriyle ilgili olmasını sağlamaya çalışıyoruz. Bütün bunlar za-mana ve çalışmaya bağlı sorunlardır, takdir edersiniz...

Ruh ve Madde'ye yazı gönderen okurlarımıza teşekkür ederiz. Fakat biz daha çok okuyucumuzun yazılarını yayınlamak ve onların bilgi ve fikirlerinden bütün okurlarımızı faydalandırmak istiyoruz. Bunun için çekinmeden, okunaklı olarak yazdığınız makalelerinizi lütfen Dergi'ye gönderiniz.

Ruh ve Madde'nizi daha fazla faydalı hale ge-tirmek için yeni yazı serileri hazırladık. Ocak veya Şubat sayısından itibaren bunları sunmağa çalışacağız. İlgiyle izleyeceğinizi ümit etmekteyiz. Daba faydalı olmak için nelere dikkat etmemiz gerektiğini bize söyleyen okurlarımıza minnettar kalacağımızı önceden bildirmek isteriz.

Selâm ve Sevgiler.

E. ARIKDAL

Doğuştan Olgun Çocuklar

Pek aziz bir arkadaşım : «Cahillik ne tatlı şeydir, hiç bir şey karşısında endişe etmeden, insan rahat rahat yaşar gider, işte... Bilmek bir külfettir, hattâ insana ıstırap verir.» demişti. Haksız değildi... Zira toplumlar içinde cahillik konforunu yaşayanların halli pür melâli bilinen bir hususdur. Bir de bilgicliğin - olgunluğun ıstırapı içinde olanlar vardır. Onlar da rahatsızlık içinde kıvranıp dururlar. Bunlar geçmiş hayatlarının hazinesinden yiyen mirasyedilerdir. Bunlar yüksek benliklerinden beslenen kimselerdir.

Her nekadar doğuştan olgun çocuklar konusunu ele alacaksak da bunun gerisinde saklanıp duran bir takım olgunluk ölçütlerini de bulmak mümkündür.

Uzun gözlemler ve analizler sonucu, değerli psikolog ve çocuk terbiyecileri tarafından saptanan bir takım özelliklerle doğuştan olgun çocukları ayırt etmek imkânı vardır.

1) D.o.ç.'lar her şeye karşı meraklıdır. Değişik konulara ararlar ve konularını ortaya çıkardığı sorunlara

karşı kendileri cevap bulur veya bulmağa çalışırlar. Bu konuların çeşitlenmesindeki en önemli etken bu çocukların bir önceki hayatlarındaki uğraşlarının devam etmesidir. Ayrıca yeni hayatlarının ödevine hazırlık olarak bir takım temrinleri de yerine getirirler.

2) Her şeye karşı duydukları ilgi sistemli hale gelir ve koleksiyon merakı başlar. Hatırınıza gelebilecek ve fakat bir çocuğun çevresinde bulabileceği şeyler koleksiyon için konu teşkil eder. Koleksiyonculuk neyi belirtir? Tabiatı gözleme, eşyanın içyüzünü anlama arzusunun güdüldü ve tabiatdaki sıfatsal ahengi tekrar duyma gayreti...

3) D.o.ç.'lar çabuk ve kendileri öğrenirler. Genelikle erken yürüten bu çocukların bir takım şeyleri ne zaman öğrendikleri bile belli olmaz. Onun için her olay, her söz ve tavır bir şey hatırlatır, hatıraları tazelenir «Baba şunu bana okusana... Baba bu neye yarar...? Anne bu ne demek...?» Bu sorular bir haznedeki saklı bulunan bil-

gilerin ortaya çıkmasına vesile olurlar. Subap'ın açılıp kapanması için ek bir kuvvete, etkene ihtiyaç duydukları için soru sorarlar. Sonra sonra bunları da sormazlar, zira: «Ben onu biliyorum» cevabı ile karşışmamız daima mümkündür.

4) Fizik bakımından çabuk gelişir ve olgunlaşırlar. Kas kuvvetleri iyi ve özellikle dayanıklıdır. Bu husus her nekadar beslenme, idman ve kalıtımla ilgili gibi görünürse de, temelinde bilgiç bir ruhun bedene olan özel bir muamele ve hakimiyetinden ileri gelmektedir. Nitekim, psikişik yeteneklerini geliştiren insanların bedenleri üzerindeki hakimiyetlerini biliyoruz.

5) Karışık oyunlara, zor oyunlara hatta biraz ileri çağlarda (10 - 15) tehlikeli sayılacak oyunlara karşı aşırı bir eğilimleri vardır. Kendi kendilerine oynamaktan, oyunlar icad etmekten pek hoşlanırlar. Oyun, yaratıcı imajınasyonun, bir cins taktikciliğin ve düzen kurmacılığın esasıdır. Özellikle yaratıcı imajınasyon yeteneklerinin işlenişine,

açılıp serpilmesine büyük katkıda bulunur.

6) Oyundaki yaratıcılık, bir süre sonra normal hayat akışı içindeki yaratıcılığa döner. San'atta yaratıcılıkla ortaya çıkar. Özel davranışları her şeyde gözüktür. Kişilik, ayırt edici niteliklerle hızla bellirir. Ses, renk, hareket şuuru vardır ve seçmelerinde tereddüt yoktur.

7) Neş'eli ve şakacıdır. Beş-altı yaşında anlattığı küçük hikâye ve fıkralar çok olgun ve akıllıcadır. Eğer hayata ait deney ve görgüsü olmasaydı böyle olgun ve akıllı bir fıkrayı ortaya koyması nasıl mümkün olurdu? Bir çocukların kalıtım, terbiye; az kimşelerin de yaradılıştan (Allah'dan) dedikleri bu özellik, geçmiş hayatın sağladığı bir olgunluğun ortaya çıkmasıdır.

8) İntibak yetenekleri kuvvetlidir, ama her konuda başarılı olamazlar. Okullarını çok severler ve hiç yabancılık çekmeden hemen okullarına bağlanırlar. Bilgi ve onunla ilgili her şey d.o.ç.'lar için kaçınılmazı imkânsız bir konu ve cazibedir. Bu bakımdan bilgilerinin tazeleneyeceği yer olan okul çocuktaki kuvvetli güdü sayesinde, en sevilen bağlanılan bir mekân olur.

9) Çocukların zamanla

ilgili kavramları genellikle geç biçimlenir. Oysa d.o.ç. lar da zamanla ilgili kavramlar hızla ortaya çıkar: takvim ve saat onlar için güzel bir uğraştır. Günler aylar ve günün çeşitli anlarını tesbit etmek bir sorun değildir. Ellerine geçirdikleri bir saat üzerinde zaman tayin etmekten büyük zevk duyarlar.

10) Bir takım oyunları, sorunları kendi kendine yorumlayan ve tahlil etmeye çalışan d.o.ç.'lar bir zaman sonra kendi kendilerini eleştirmeye başlarlar, kendileriyle uğraşıya girerler. Koskoca adamların ömürlerinde bir kaç kere bile olsun yapmaktan kaçındıkları «nefis murakabesi», bu çouuklarda pek küçük yaşlarda başlar. Ne fevkalâde bir durum!...

11) Oyun arkadaşları kendisinden yaşça büyük çocuklardır. Zorunlu bir durum olmadıkça yaşında-kiler ve daha küçükler ile arkadaşlık yapmaktan hoşlanmazlar. Çünkü olgundurlar, görgüleri vardır, bilgilidirler, ileridirler. Reenkarne olmuş ve fakat dünyaya hafızasına yansıyan geçmiş hayat hatıraları ile yer yer işlenen şuura sahip bir çocuk, elbetteki, kendisini tatmin edecek nitelikleri olan çocukları tercih edecektir.

12) Bütün bu derin ve

köklü itmeler, güdüler ve yarı - hatırlamalar ile şuur sahası baskı ve zorlama altında bulunan doğuştan olgun çocuklar normal olanlar gibi değildirler. Sabırsız, çetin ve hatta çoğu kez isyankâr kimselerdir. Bu da bilgicilerin bir rahatsızlığı...

Doğuştan olgun çocuklar hakkında, kuşkusuz, eklenecek daha başka nitelikler bulunabilir. Bizim amacımız akademik bir çalışmayı tastamam ortaya koymak olmadığı için, bu kadarla yetiniyoruz. Fakat bizi ilgilendiren husus doğuştan bir olgunluğa sahip çocuğun bu niteliğinin nedenlerine, ruhçuluk bakımından, bir ışık tutmaktan ibarettir.

Psikoloji ve tıbbın kendi açıklamaları ve yorumlamaları yanı sıra, belki de çok daha önemli olan ruhçu açıklamayı dikkat nazarına almak zamanı çoktan gelmiştir. Kuşkusuz, ülkemiz için diyoruz... Batı'da bu hususta daha erken çalışmalar yapılmıştır.

Her şeyi kalıtımla, beslenmeyle, ortamın şartlarıyla v.b. açıklamanın artık tatminkâr olmadığını göz görüp dururken, «Geçmiş hayat bilgi ve görgüsünün» bir liyakat ve ödev olarak gayri şuurdan şuura aksetmesi olayını önemle ele almak ve bundan yararlanmak gerekir, kanısındayız.

RUH ve MADDE'ye Abone Olunuz

DÜŞÜNCE DÜNYASI

düşünüyorum, o halde varım

Doç Dr. Muammer BİLGE

20. Asırda İslâmiyetin Temel İlkeleri Ve İmanlı Aydınlık

İslâmiyet fikir ayrılıklarına olanak verirken her ferdin hürriyet içinde kendi değerlerini geliştirmesini ve toplum yararına olarak ortaya koyabilmesini ister; yoksa ayrılıkçı ve parçalayıcı cereyanlar içinde fertlerin kaybolmasını toplumun anarşi ile dağılmasını istemez. Esasında birleştiricidir. Allah yolunda birliğe ve kardeşliğe çağırıcıdır.

Bu günün anlayışına göre ifade edecek olursak, İslâmiyetin uygulamalarında başlıca üç büyük amaç göze çarpar. Pek önemli birer «farz» mahiyetinde de tarif edebileceğimiz bu üç büyük amaç şunlardır :

A) İLİM :

İslâmiyetin birinci farzı «ilim» dir. İlmsiz İslâmiyet olmaz. Beşikten mezara kadar durmadan ilme doğru koşmak, ilimden en verimli ve en ileri derecede yararlanmak ve ilmi durmadan ilerletmek için az veya çok katkıda bulunmak, İslâmiyete bağlı her toplum ve her fert için ihmal edilmez bir din emridir. Yani «büyük bir farzdır.» «Bir günü bir gününe eş geçen müslüman ziyandadır» hadisi ve «bilenle bilmeyen bir olur mu hiç» ayeti bu noktayı aydınlatır. İlimden yoksun ve cehaletle birleşik bir fertte ve toplumda İslâmiyet

zayıflar, cahiller elinde İslâmiyet solar, hufelere, yobazlıklara karışır ve yok olur.

İlmin her türlü geliştilirilecek ve kullanılacaktır. Gerekirse, ilim başka ülkelerden bile alınacak ve İslâm âlemi ilimde geri kalmıyacaktır. Hele bir ilim çağı olan asırımızda, ilmin gerisinde kalan her toplum gücünü kaybeder. İslâm dünyası bu kayıptan en çok zedelenecek bir varlıktır. Çünkü dininin temel prensiplerinden en önemlisi ilimdir.

B) SOSYAL ADALET :

İslâmiyetin ikinci temel prensibi (ikinci farzı) olarak «sosyal adaleti» anlamaktayız. İslâm dini, köleliği kaldırma, sömürüye son verme, ezilen insanları ve yoksul kalan toplum katlarını savunma yolunda, çok güçlü adımlar atmış ve sosyal adaletin her devirde, o devrin anlayışı ile ve en mükemmel derecesi ile gerçekleştirilmesini gerekli kılmıştır. Bu prensibin son asırlarda ihmale uğraması, yetersiz şekilde uygulanır olması, İslâmiyeti çok yaralamıştır. Bugün de, «sosyal adalet» kavramının İslâmiyeti temsil edenler tarafından en büyük hedef olarak benimsenmek yerine, «bir takım anarşist kişilere paravana olan slogan» gibi addedilmesi, İslâmiyet hesabına çok acı bir kayıptır. Gerçek şudur ki «sosyal adaletin gerçekleştirilmiş olmadığı», herkesin konusundan hoşnut, ve yarından emin olmadığı, bazı kimseler kendini ezilmiş ve terkedilmiş hissettiği halde, İslâmiyetin bunlara sahip çıkmadığı toplumlarda, İslâmiyetin işlediğini, yürürlükte bulunduğunu sanmak, delilsiz, mesnetsiz kalmış bir zan olur. «Yurtta sulh cihanda sulh» idealine o zaman, elbet çok uzak görünür.

İslâmiyet ilimden ayrı kalamıyacağı gibi sosyal adaletten de ayrı kalamaz. Sosyal adaleti kendi ülkesinde gerçekleştirme-yen toplumlar, İslâmiyeti, eğer kendi bağrılarında taşıyorlarsa, ancak anlamadan taşıyorlar, aslında onu bilmiyorlar ve onun gerçeklerine sırt çeviriyorlar demektir.

C) İBADET :

İslâmiyetin üçüncü büyük temel prensibi, üçüncü farzı da her ferdin kendisi ile

Allah arasında doğrudan doğruya bir bağ bulunmasına dayanır. Bu bağın fert yönünden geliştirilmesi için, bir anlamda Allaha yakınlığın hissedilmesi ve artması için, bir takım «ibadet hareketleri» gereklidir.

İbadet erginlik çağına gelen fertlerden beklenir. Yani anlayarak yapılması gerekir. Sadece taklit derecesinde ve basma kalıp olarak yapılan ibadetler değersizdir. Hele gösteriş için bir ibadette bulunmak dinen bir ayıp bir suç sayılır.

İslâmiyette ibadetlerin bir çoğu, fert tarafından tek başına, ve hatta gizli olarak, kendi odasında ve kendi iç dünyasında yapılabilir. Diğer müminlerle bir araya gelmeyi gerektiren ibadetler de, ibadetini birbirine gösteriş mahiyetine düşürmeden, bir takım sosyal dayanışma görevlerini, topluma hizmet tedbirlerini görüşmek, din prensiplerini (ilim de din prensiplerinden biridir) tartışmak, öğrenmek ve öğretmek içindir. İbadetin ruhunu, özünü, anlamını kaybedip, şekilperest bir tutuculukla bazı ibadet kalıplarına yapışmak, insanı gerçek ve olgun «mümin» likten uzaklaştırır. Yobazlığa sürükler. Yobazlık İslâmiyete aykırıdır.

SONUÇ: İMANLI AYDINLIK :

Bizim imanımız yıkıcı ve yobazca değil, yapıcı ve aydınlatıcı olmalıdır. O kadar ki, bütün milletler, bütün insanlar biz-

de bir aydınlık bulmalıdır. Ümitsizlik tehdit ve karanlık değil. Bunun örnekleri bizde vardır. Mevlâna'nın anlayışı bizi bugün uyarabilecek bir aydınlıktadır. Bilmeliyiz ki, Allah yalnız bizim değil, bütün insanların ve bütün mahlûkatın Allahıdır. Yukarıda belirtmiş olduğumuz gibi, mukaddes kitabımızda şu açıklama vardır. (Kur'anı Kerim Sure 5, Ayet 47 - 51, son kısmı.) :

«Herbiriniz için birer kanun verdik ve birer yol açtık. Allah dileyeydi hepinizi bir tek millet yapardı. Fakat sizi bu kanunlar içinde denemek diledi. O halde hayır yolunda koşsun. Sonra hepinizin dönüşü Allahın huzuruna olacak, O'da ayrılığa düştüğünüz noktaları size aydınlatacaktır.»

Görülüyor ki, biz idrak etsek de etmesek de, «Yurtta sulh, cihanda sulh» yolu-muz, işte bu ilâhî açıklamadan kuvvet almaktadır. Biz, yer yüzünde çeşitli milletlerin, çeşitli farklı görüşlerin ve bazan şiddetli zıddiyetlerin mevcudiyetine, bir ilâhî hikmet bulmaya ve çeşitli milletler arasında sadece hayır yolunda rekabet edip kardeş kardeş yaşamaya çağırılmış bulunmaktayız. Bunun en gerçek şeklini ve en uygun yolunu bulmalıyız.

Ulu Tanrı bütün dünyaya, bütün milletlere, bütün fertlere, sulh, huzur ve yüksesek anlayış günlerini yaklaştırsın ve kolaylaştırsın.

En derin sevgi ve saygılarımla.

zihinsel telkin ve ruhsal tedavi

Ç I K T I

● Bütün gizli bilimlerde, inisiyasyonlarda, mabetlerde, tekkelerde gizlilik içinde öğretilen ve dürüst olanlara söylenen bilgileri açıkça ortaya koyan bu Büyük **TEKNİĞİ** sunarız ●

Ödemeli isteyiniz. Fiyatı : 750 Kuruştur

KARMA

«Fiillerin Sonucu Fiille Biter.»

Dr. W. H. Clark'dan S. Gerçeksever

Karma'dan ilk olarak çocukluğumda haberdar olmuştum. İlk okulda din derslerinde okutulan çeşitli konulardan biri de bu idi. Çok eski hıristiyan kaynaklarda Karma Kanunu şu şekilde ifade edilmeye çalışılmıştır: «... Hiç unutmama ki, günahın döndüğü dolaşım senle bulacaktır.»

«Karma» kelimesi, Sanskritçe'de iş, aksiyon anlamına gelen «kri» kelimesinden gelmektedir. Buna göre, şuurulu varlık iyi veya kötü her hareketinin sonucu ile karşılaşır. Karma Kanunu genel anlamda bütün büyük dinler tarafından değişik şekillerde ifade edilmiştir. Felsefe de Karma kanunundan kendine göre yararlanmıştı. Dinlerde ceza ve mükâfat olarak ifade edilmeye çalışılmıştır. Felsefede bu daha çok sebep - sonuç olarak geçer. Karma, tabiatın değişmez kanunlarından biridir.

Bu yazının amacı, daha çok felsefi öğretilerde söz konusu edilen Karma ile genel olarak dinlerde görülen Karma'ya temas etmek ve karşılaştırmalar yapmaktır.

Önce Karma'ya felsefi açıdan bakalım. Karmanın işleyişini anlamamızın en iyi yolu belkide onu sebep - sonuç prensibi olarak ele almaktır. Karma'yı tabii bir kanun veya dengeleyici kuvvet olarak düşünebiliriz. Karma, insanın davranışlarının moral kalitesiyle bu davranışları sonunda ortaya çıkan şuurulu tecrübeleri arasında dengeli bir ilişki kurar.

Felsefi açıdan, Karma, ceza veya mükâfatı içine almaz. Karma Kanununun fonksiyonu, kozmik kanunun ferdi olmayan işleyişini, yaşayan insanın istikbaldeki tecrübelerindeki sonuçlar ile bir aksiyonun karakteri veya tabiatı arasında belirli bir dengeye doğru etkilemektir. Karmanın işleyişinin bu dengeleyici etkisi bir enkarnasyon içinde de görülebilir. Bazan karmik vetirenin tamamlanması bir sonraki enkarnasyona da kalabilir.

Genel olarak diyebiliriz ki, bazı dinlerin yaptığı gibi, felsefe bir kimsenin bir sonraki enkarnasyonunda bir hayvan olarak dünyaya geleceğini söylememektedir. Böyle bir inanç, filozofların ileri sürdüğü tekâmülün temel prensibine uymamaktadır. Bununla birlikte bir kimse kendi kendine tekâmülünü yavaşlatabilir.

Bazıları karma'ya menfi açıdan bakarlardı. Her ne kadar kötü bir hareketin, yakın veya uzak gelecekte kötü bir olayı çektiğine inanılırsa da, iyi bir hareket her zaman arzu edilen iyi bir olayı çekmez. Bundan kurtulmanın yolu yoktur. İyi veya kötü herhangi bir iş, zamanla telâfi edilebilir. Bazı hallerde, Karmik sonuçlar, yapılan işlerden hemen sonra elde edilir. Bazılarıyla da fert uzak bir gelecekte karşılaşır. Yakın veya uzakta karşılaşsın, bu olaydan ferdin alacağı ders bellidir.

Karma Kanunu sadece hareketlerimizle değil aym zamanda düşüncelerimizle de

İlgilidir. Düşüncelerimizin sonuçlarından kendimiz sorumluyuz. Karma ile ilgili olarak Ralph Waldo Trine şöyle söylemektedir: «Herkes kendi dünyasını inşa ediyor. İnşaati yapan düşüncelerdir. Düşünceler kuvvettir. İyi, kötü herşeyi onlarla kendimize çekmekteyiz.» Bir fert dejenere olmuş düşüncelere sahipse, bu düşünceleri onun işlerine de yansıyacaktır. Fakat eğer düşünceleri yüksek seviyeli ve spiritüel değerler taşıyorsa, bu düşüncelerini günlük tecrübelerinde de görmek mümkündür. James Alen, «As A Man Thinketh» isimli kitabında bu konuyla ilgili olarak şunları söylemektedir: «Zor hayat şartları içinde bulunan bir insan böyle bir hayatı kendisine yine kendi zihni ahenksizliğiyle hazırlamıştır.»

Kozmik açıdan Karma'nın fonksiyonuna bakalım: Daha önce de söylendiği gibi, **Karma**, fertten ölümüne veya onu cezalandırma ile ilgili bir kanun değildir. Ferdin karşılaştığı karmik rahatsızlıklar ne olursa olsun, bunlardan amaç, ferde, ortaya koyduğu hatalı davranışların doğru olmadığını öğretmek ve doğrularını yapmak arzusu uyandırmaktır. Bazıları kötü hareketlerinden dolayı daha az karmik sonuçlarla karşılaşır görünmektedirler. Bunun nedeni, diğer insanlara nazaran olaylardan daha çok ders aldıklarındandır. Bu gibiler, mutlu ya da mutsuz olaylarla karşılaşsınlar, daima bir şeyler anlamaya çalışırlar. Tecrübelerinin manâsını daha kolay kavrarlar.

Karma, kişilik üzerinde sert, fakat hayırlı bir disiplinli, terbiyecisi olarak rol oynar. Bu karmik disiplinle ruh daha yüksek ahlâki ve spiritüel değerlere yükselir.

Bu makalede anlatılmak istenenler daha ziyade karma konusuyla uğraşmış filozofların düşüncelerini aksettiren mahiyettedir.

Buraya kadar anlattığımız felsefi görüşleri, karma ile ilgili dini görüşlerle karşılaştırmadan önce, dinin karma hakkında ileri sürdüklerine bakalım: Araştırmalar göstermektedir ki, dini karmik öğretilerle

felsefenin anlattıkları birbirine uymaktadır.

Felsefede doğru olduğuna inanılan prensiplerden birisi de, idrak arttıkça sorumluluğun da arttığıdır. İsa, bu gerçeği şu şekilde ifade etmiştir: «Bir kimseye ne kadar çok verilirse, ondan o kadar çok istenecek. İnsanlar birisine ne kadar veriyorsa, bilinsin ki ondan daha fazlasını isteyeceklerdir.» Bir kimse yaptığı yanlış hareketin hatalı olduğunu bilmiyorsa, o kimsenin karması, aynı hareketi yanlış olduğunu bile bile yaptığı zamankinden daha az sert olacaktır.

Dini görüşe göre Karma tabii kanunlara uygun düşmeyebilir. Öte yandan felsefeye göre karma kanunu tabii kanunlarla iyi bir ahenk içinde işler. Felsefeye göre karma antroposantrik (İnsanı merkez alan), dini öğretilere göre de teosantrik (Tanrıyı merkez alan) dir ve heyecansaldır.

Dini çevreler asırlar boyunca karma'nın başkalarından da geçtiğine inanmıştır. Fakat felsefeye göre her şahıs kendi karmasını kendisi yaratır ve bundan kurtuluş yoktur. Dinin ileri sürdüğü, Karmanın başkaları tarafından da meydana getirilebileceği görüşünü felsefe kabul etmemektedir. Karmik yoldan bir kimse hayatta kendisi için en doğru yolu bulabilir. İnsanlığı en derin dersleri hayatta tecrübelerle öğrenir. Bu tecrübeleri bizzat kendisinden başka hiç kimse onun için yapamaz. Karmanın mânâsının, tabiatının ve fonksiyonunun fert tarafından anlaşılması kendisi için çok faydalı olacaktır. Karma'nın fonksiyonunun bilgisinin anlaşılması ferde aşağıdaki avantajları sağlayacaktır :

1. Birçok sorulara tatmin edici cevaplar bulabilirsiniz. Çeşitli tecrübelerde derinliğine anlayış kabiliyeti verir. Hayatın hoş ve ahenkli tarafları daha mânâlı olur.

2. Zihin sükûneti ve emniyet duygusu verir.

3. Fert hem ahenkli çalışır, hem de hayatın acı ve tatlı tecrübelerinden azami derecede istifade eder. (Rosicrucian Digest)

Şüpheliği ile tanınmış Montaigne, «İnsan çaresiz olarak ahlâksal teşebbüse sokulmuş ahlâk dışı bir mahlûktur», demişti. Çünkü insan yağmacı, yırtıcı ve günahlı olmakla beraber, bir takım ideallere sahip olmadan da yaşayamaz. Karşı konulmaz bir zaruret onu iyilik ve hakikati aramağa sevkeder. İnsan böyle yaratılmıştır. Meyva vermek bir ağacın tabiatı icabından olduğu gibi, insan oğlunun tabiatı icabı da hem iyiliği, hem de kötülüğü bilmehtir.

humlarının mahsulüdür.

Bir de hakiki vicdan vardır, buna güphe olmaz. Bunun, kendi kendinden nefret veya insanın daima kendi sözde liyakatsızlığını tebarüz ettirmeğe yeltenen hislerle ilgisi yoktur. Erich Fromm'un dediği gibi hakiki vicdan «Böünmez şahsiyetin» bir kısmını teşkil eder; bu vicdanın emirlerine göre hareket etmek mümkün olan bir benliğe delildir, «Vicdanın bu şekli olgunluğun en üstün belirtisidir: onu, hekimin, hocanın ve sanatın hedef tuttuğu eğilmez miyarlar-

VİCDAN MESELESİ

J. L. LIEBMAN

Filiz sürmek kabiliyeti olan bu kuvvetler, insanlığın mayasında bulunmasaydı, insan oğulları iç bir zaman meydana ideal ve ahlâk ölçüleri meydana getiremezlerdi. Peygamberler ve azizler de insanı kusurlarından dolayı çok şiddetle azarladıkları halde, onlar bile anlamışlardır ki insanın eli ve ayağı olduğu ne kadar gerçekse, ruhunda «yavaş ve lâtif bir sesi» bulunduğu da şüphe kaldırmaz. Ahlâksal kaldeye göre yaşamağa muvaffak olamayınca, insandaki kendini suçlu hissetme kabiliyeti onun vicdan ve ruha malik bir mahlûk olduğunu isbat eder.

E. Kant : «Bence, yıldızlı göklerle, ahlakî vicdan kadar Allah'ın büyüklüğünü ikna edici şekilde ispat eden hiç bir şey yoktur.» diyor. Sahiden şu inkâr edilmeyen bir hakikattir ki, bize ahlâk yolunda rehber olan bu aynı harikulâde hassa, çok ke-re sadistik bir köle efendisi, kendi kendini suçlu çıkaran bir şeytan, yorulmak bilmez bir günah bezirganı rolünü oynar. Bu vicdani hâletlerin mucip olduğu zararın haddi hesabı yoktur. Beyinsel ve bedensel hastalıklarımızın büyük kısmı birçok korkular, endişeler, kinler- insanın bütün hayatı müddetince ektiği sahte vicdan to-

da görürüz; bu vicdan, çocuklarını sevgi ve fedakârlıkla büyüten bir anne ile babada kendini gösterir. Fakiri koruyan ve felâkete uğrayanlara el uzatan kişilerin seslerinde gerçek vicdanın derin yansımalarını işitiriz. Bunlar insanın kendi hemcinsine karşı olan sevgisinin en ulvî delilleri, Tanrının bizzat halketmiş olduğu insanlar vasıtasıyla bize hitap eden sesidir.

Ne yazık ki vicdan sesi her zaman bu yüksek ve sağlıklı anlatım şeklinde ortaya çıkmaz. Çoğu kez, geçmişde yaşamış bir takım din liderleri gibi, daima insanın kötülüğünü ortaya koyar. Bunların feryadı bir çok batı dincilerinin feryadıdır: «Tövbe et, ey sen zavallı bir böcek olan insan Kendi elindeki değnekle dövün. Suçlu ruhunu vicdan kamçısıyla yaralayıp berele; yoksa Allah'ın indinde makbul olmazsın.»

Bu sakat ve günaha batmış halden Allah değil, din sorumludur. Bununla beraber, dinin lehinde söylenecek bir takım hafifletici sebepler vardır... İnsanın vicdanının teşekkülü içinde suç ve günah mefhumlarını esas tutmak her halde gereklidir. Çünkü bu insanın adam öldürme, zina ve yamyamlık gibi iptidal içgüdülerini frenlemek için çok gerekli ve değerli un-

surlardı. Bu emir ve hükümler insanların, beşer uygarlığının ilk limanlarına varmasına yardım eden fener kuleleri olmuştur. Bu çok cazip hikâyenin özü hemen hemen şudur :

Din doğduğu zaman, insan oğlu tam vahşi çocukluk devresinden çıkıyordu. İlk ve önemli ihtiyaçları, henüz doğruyu yanlış ayırt etmeyi bilmeyen bir dünya içinde monogami, aile sadakati, kardeş şefkati ve sosyal adalet gibi yüksek idealleri kurmaktı. İyilik ve kötülük arasındaki tezadı şiddetle göstermek haklı bir hareketti; kötü doğal güdülerimizi ehlileştirip, iyi doğal güdülerimizi hizmet etmek üzere konuşturmadan evvel, sıkı hudutların tesbit edilmesi icap ediyordu. İnsan hayatının olancasını kaplamak gibi muazzam bir işe girişmeden, din, islâh olmamış insan ruhunun kıyılarında kuvvetli bir köprü başı tutmak zorunluğunda bulunuyordu.

Freud, beşer hayatının ilk safhaları için lüzumlu olan bu keyfiyeti, her ferdin hayatının gelişimindeki ilk safhalar için de gerekli olduğunu meydana çıkarmıştır. Çocukluğumuzda, iyiyi - kötüyü, hatta hayal ile hakikati ayırt edemeyiz. Annelerimiz, babalarımız isyankâr doğal güdülerimize gem vurmak, otoritenin tatsız ilâcını zorla gırtlığımızdan aşağıya boşaltmakla mükelleftir.

Serbestlik, kendine güvenme, ve başına buyrukluk meziyetleri, bedenlerimizin gelişmesi ve ruhlarımızın gelişmesi uğrunda, sonraya bırakılmalıdır. Beşeriyetin çocukluktan ilk gençlik devresine geçme safhalarında, dinin, ahlâksal tavır kaidelerini kategorik emirler halinde arzetmesi gerçekten gereklidir. Bu gibi memnuniyetler ve izinler vasıtasıyla, bir vicdan, büyüme halinde olan bir şahsiyetin hayat tezgâhında dokunarak işlenir.

Şu kadar var ki pek çok kereler, çocukluğun sığınakları olgun yaşın hapisaneleri haline gelir; başkalarına güvenme, kararsızlık zaafına yol açar ve çocuklarımız geçmiş yılların zincirlerinden kendimizi kurtarmağa korkarız. Dindeki yanlış bir fikir o korkuyu hâlâ izin veriyor ve o zincirleri kuvvetleştiriyor, erkek kadın bütün

insanların, hayali hakikatten, rüyayı müsbet işden ayırt etmeleri icabeden yaşta da, onların hâlâ çocukluk ve ilk gençlik devrelerindeki vicdana bağlı kalmalarına yardımcı ediyor.

Yüzyıllar boyunca din üstadları ahlâka aykırı bir düşünce ile ahlâka uymaz bir fiil arasındaki farkı nadiren görebilmişlerdir. Aksine, haset, şehvet veya her hangi bir yıkıcı düşünce, böyle bir fiil kadar kötüdür, iddiasında bulunmuşlardır. Arzu her hangi bir günahlı fiile eşittir, umdesinin etkisi altında bulunan Hıristiyanlık her kötü arzuyu boğmalarını tavsiye eder, zira aksı takdirde ebedî lânet çukuruna düşerler.

Kötülüğe karşı savaşta dinin bütün tâbiyesi bir tek kelime ile tarif olunabilir: Nefse hakimiyet. Çok az istisna ile Batı dinleri, insanlar, nefsanî düşünce ve hislerini ancak kuvvet yoluyla zapt ederek iyi insan olabirler iddiasındadırlar. «Günah» in korkunç sesini susturmak için kullandığımız bu nefsi zapt ve hapsedme mekanizması, bugünün insanının ruhunu kamçılaman bir çok keder, hastalık ve endişelerini müsebbibidir.

Hiç şüphe yok ki, bu hoş veya bastır formülü, beşeriyet için ulvî hayat sağlamak hususunda büyük bir başarısızlığa uğramıştır. Bu başarısızlığın açık ve çirkin delilleri kişisel hayatımızı ağırlaştırır, sosyal gelişmemize de engel olur. Akıl hastalıklarının yayılması, dünyaya hakim olan güvensizlik hali, evlilik hayatlarındaki zıtlıklar, kişisel sıkıntılardan başka, harpler, katliamlar; bütün bunlar, kötülük problemine karşı dinin tuttuğu klâsik yolun eksikliğini ispat eder. Duyguları hapsedme tekniği, yani mutlu yaşamının ilk ve mübrem malzemesi olarak bütün aksı ve nefsanî düşünceleri inkârı keyfiyeti, başarılı olamamıştır.

Gerçekte, hepimizin de ahlâk dışı hayalleri ve ahlâki olmayan emellerimiz vardır. Bunlar insanların ölümlü levazımıdır. Bunların varlığını inkâra imkân yoktur; bu düşünce ve hayalleri zihnimizin iç mahzenine gömmek, suç, tecavüz ve hatta bedeni hastalık gibi şeyleri davet etmek olur.

Beşeriyetin Tekâmül Eğrisi

- Zamanımızın en göze çarpan hususiyeti, son yirmi - otuz sene içindeki günlük faaliyet ve teknikteki tekâmülün aşırı hızlanmasıdır. Bu hız insanları düşündürmekte, bazan da endişeye sevketmektedir. ●

André de Cayeux'den Suat TAHSUĞ

Zamanımızın en göze çarpan hususiyeti, son yirmi - otuz sene içindeki günlük faaliyet ve teknikteki tekâmülün aşırı hızlanmasıdır. Her 17 senede bir dünyada, elde edilen enerji miktarı bir misli artmaktadır; istihlak edilen alüminyum miktarı 5 senede bir, ilmi makale ve eserler 20 senede bir, yeryüzü nüfusu 40 senede bir yüzde yüz çoğalmaktadır. Bu (bir misli artma zamanları) dahi gittikçe kısalmaktadır. Tekâmül veya hareket hızlanmaktadır.

Bu hız insanları düşündürmekte, bazen de endişeye sevketmektedir. Burada bu düşünce ve meraklardan bahs etmek yerine olaylar gözönünde bulundurulacak, çok eski mazi ile uğraşan ilimlerin hususiyile jeoloji ve tarih öncesi ilimlerinin verdiği doneler üzerinde durulacaktır.

Eskiden Yunanlılar ve Romalılar da beşeriyetin geçirdiği devirlerin an'anelerini muhafaza etmişlerdi. Bunlar Taş, Tunç, Demir devirleriydi. 1840 den beri bu an'aneler Danimarka'da yapılan kazılarla teyid edilmişti. Sonradan Fransa'da ve daha başka memleketlerde hususiyile son senelerde Doğu Afrika'da yapılan keşifler bu tabloyu daha hassasiyetle çizmeye ve çok daha uzak bir geçmişe uzatmaya imkân vermiştir. Böylece insanların ve cedlerinin medeniyetlerinin inkişâfında bir sürü devir tefrik edilmiştir. 1910 dan ve bilhassa 1945 den itibaren radyo - aktif elemanların de-

zentegrasyonu (bozulma hızı) esasına dayanan bir metotla tarihlerin sıhhatle tesbiti imkân dahiline girmiştir. Bu şekilde dünyamızdaki medeniyet devirleri binlerce milyonlarca sene içinde, kâfi şekilde tesbit edilmiştir.

Çakıltaş (Galet) devrini geçmek için 1.600.000 sene.

Bu tablo ana hatlarıyla şöyledir :

Bundan takriben 2 milyon sene evvel Afrika'da Oldouval boğazında belki de en eski ceddimiz yaşıyordu. Zinjanthrope. Ne madenleri, ne camı, ne taş cilalamasını, ne çömlekçiliği ne ziraati, ne hayvancılığı, ne dokumacılığı, ne de ok ve yayı biliyordu. Avla geçiniyordu. Avlandığını bıraktığı izlerden anlıyoruz. Şüphesiz meyva ve taneler de toplamaktaydı. Fakat daha o zamandan alet kullanmaktaydı: Basit çakıl taşları. Fakat bu taşlar yontulmuştu. İskeletin civarında bulunan taşların yığılış tarzı, kendine hayvan derisinden, yahut çalılı çırpıdan bir sığınak yaptığını gösteriyor.

Müteakip devir 400.000 sene evvel Çin'de, Avrupa ve Endonezya'da bulunmuş olan Sinanthrope tarafından aşılmıştır. Bu, eski yontma taş devridir. Aletler daha karakteristik, daha iyi işlenmiştir. Yumruk ve bıçak şeklinde taşlar Asya'da bulunmuştur. Fakat bunlar da yeknesaktır. Taş yontma tekniği yavaş yavaş inkişâf etmektedir. Zamanımızdan 150.000 ilâ 400.000 yıl evvel

yaşamış olan Neandertal insanı (... orta yontma taş devri) taşları daha iyi ve çeşitli işleyebilmiştir. Kesici ve yontucu aletler, diskler, bız'e ve testereye benzer aletler yapmışlardır. Ölümünden sonra bir hayatın mevcudiyetne inandığını ortaya koyan ilk mezarlar bu çağda ortaya çıkmıştır. Zamanımızdan 30.000 ilâ 10.000 sene evvel yakın yontma taş devrinde inkâr edilmez ilerlemeler kaydedilmiştir: Zıpkın, pala (sagale) dikiş iğnesi gibi aletler bu devirde bulunmuştur. Altamire ve Dordogne mağaralarında bulunulan eşsiz güzellikte fresklerin nümunelerini teşkil ettiği ilk san'at eserleri ortaya çıkmıştır. Bunların yapıcıları bugünkü insanlara şeklen de benzemektedir. Bununla Homo Sapiensler (= bilge insanlar) dir.

İsa'dan 5.000 yıl evvel: İnsan hayvanları evcilleştiriyor.

Bir geçiş döneminden sonra. M.Ö. 5.000 yıllarına doğru, Orta ve Yakın Doğu'da büyük bir ilerleme oldu. İnsanlar hayvanları evcilleştirmeyi, toprağı işlemeyi düşündüler. Tohumları öğüttüler, baltalarını ve çapalarını cılladılar. Çanak, çömlek yapmayı, dokumacılığı keşfettiler. Çakmak taşlarını bulmak için ilk maden ocaklarını kazdılar. Çiftçiler topraklarına yerleştiler, ilk köyleri kurdular. Bu, yeni taş devrinin büyük aşaması, cıllâh taş devridir. (*)

Bundan hemen az sonraki madencilikğin keşfi kuşkusuz çok önemlidir. Fakat benimsediğimiz görüş açısına göre, yaşama şartlarına pek önemli bir değişiklik getirmez. Bundan sonraki devir, aynı değerdeki olaylar sırasını izlersek, Fizik alanındaki yenilenme ve endüstri çağının başlaması ile Rönesans'da ve XVII. asırda gerçekleşmiştir. Ve son devir de, başlangıcını 1930 yılları olarak tesbit edebildiğimiz Atom çağı olmuştur benzer.

(*) Bu antropolojik tahminler, aynı devreler içinde ele geçen bulgularla değerini kaybetmiştir. İnsan uygarlığı akademik bilginin dışına taşmıştır. Özellikle, E. V. Deniken'in «İlâhlar Kozmonotlar mıydı?» eseri bunu belirtmektedir.

Hiç kimsenin itiraz etmediği düşünemeyeceği son iki devir hariç, daha evvelkiler fikrimizin savunması için keyfi olarak sıralanmış değildir. Bu ilk beş devre üzerinde bütün mütehassıslar ve ilk çağ tarihçileri mütabıktırlar.

HER DEVRE ARASINDAKİ ZAMAN ARALIKLARI GİTĞİDE KÜÇÜLÜYOR.

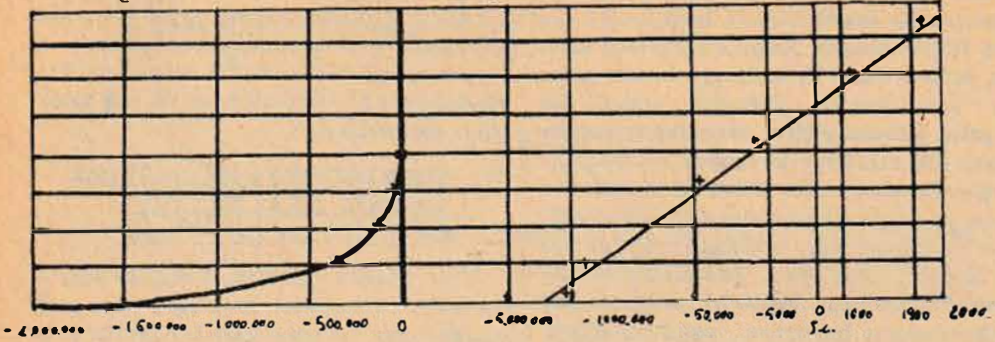
Bir Fransız filozofu, François Meyer, devreleri ve tarihleri karşılaştırmayı düşündü. Onun misaline göre bir grafik çizelim. Birbirini takip eden 7 devreyi dikey olarak, devrelerin başlangıç tarihlerini de soldan sağa gösterelim. (Şekil 1.) Netice çok ilgi çekicidir. Başlangıçta ağır olan tekâmül eğrisi gitğide hızlanmaktadır. Çakıtaşı devresi 1-2 milyon sene sürmüştür. Ondaki sonraki devre - eski taş devri sadece 300.000 yıldır. v.b.

Böylece, bugün gözlemine kolayca yapabildiğimiz teknik ilerlemeler, büyük çoğunluğun sandığı gibi yeni bir olay değildir. Hiç olmazsa iki milyon yıldan beri, yani insanın yeryüzünde ortaya çıkışından beri süre gelmektedir.

Daha da ileri gidebilir, bunun şeklini belirleyebiliriz. İlk çare, formülü hesaplamak olacaktır. Diğer daha kolay bir çare, grafikden faydalanmaktır. (Şekil: 2) Aynı verileri: aynı devir ve aynı tarihleri ele alalım. Aynı şekilde, devirleri dikey olarak alalım. Fakat soldan sağa, zaman için, kendimize göre bir kabulle başka bir ölçü, logaritmik bir eşel alalım. Deyim belki ilgi çekici, fakat olay basittir. Sekiz yılındaki bir çocuk bile anlayabilir.

Önceki ölçü sisteminde (Şekil: 1) eşit aralıklar, birbirini takip eden iki çizgi arasındaki mesafeler aynı sayının eksilmeliyle elde ediliyordu: 2.000.000, 1.900.000, 1.800.000, 1.700.000 vb. Her defasında 100.000 az, Şekil 2'deki logaritmik eşelde, eşit aralıklar bir çıkarma sonucunu göstermiyor. Fakat bir aynı sayıya bölümü ifade ediyor. 2.000.000, 1.000.000, 500.000, 250.000, 125.000, v.b. Her defasında 2 ye bölüyoruz.

Her iki şekilde de bir zaman başlangıcı (Sayfayı Lütfen Çeviriniz)

(Şekil: 1)

(Şekil: 2)

ve - gelecekte olduğu için - tabir caizse, bir son vardır. 2.100 yılını ele alalım. Birazdan bu seçlimimizin sebebi anlaşılacaktır.

İkinci grafiğin böylece derecelenmiş eşeli üzerine devirlerin aşılma tarihlerini yazalım. Bu sefer netice bir başka türlü ilgi çekicidir. Aşma tarihleri çok belirli bir şekilde düz çizgiyle takip etmektedir. Kaçınılmaz olan bazı hafif ayrılmalar vardır. Bunlar eski tarihlerin ölçülmesindeki belirsizlikten, yakın iki tarih için, devir sınırlarının değerlendirme farkından ileri gelmektedir. Fakat genel sıralanışın güzelliği karşısında bu ayrılmalar önemsizdir.

MATEMATİK BİR KANUN

Bu sıralanışın manası çok basittir. En uzak tarih öncesi çağından bu güne kadar tekâmül hızlanmasının (ivmesinin) uyduğu kanun hiç değişmemiştir. İfadesi şöyledir: Her devir bir öncekinden ortalama 5 misli sür'atle aşılr. Şimdikinden bir evvelki 4 yüzyıl sürmüştür. Şimdiki devir muhtemelen 80 yıl sürecektir. Belki de daha az. Başka bir ifadeyle, asrımızda yaşayan bir adamın doğum ve ölümü arasında değişen maddi hayat şartları, beşeriyetin başlangıcındaki bir milyon senelik değişiklikten daha fazladır. Şimdiye kadar hiçbir insanın yaşamamış olduğu bir tecrübeyi yaşamaktayız.

Böylece jeolojik ve eski çağlar bilimleri sorumuza kesin cevap verebilmektedir:

«Hayır; hızlanma (accélération) yeni değildir. Kökleri insanlığın başlangıçlarındadır. YENİ OLAN ŞEY, ÇOK YENİ OLAN ŞEY, BU ŞUURA VARİŞİMİZDİR.»

Eserleri gördük. Şimdi de işçileri, yani insan sayısını, tarih boyunca, yeryüzünde yaşayan insan sayısını görelim. Son yıllarda UNESCO tarafından toplanan nüfus sayımları sayesinde bu sayı iyice bellidir. 1961 yılında 3 Milyarı geçmiştir. 1950 yılına kadar makûl değerlendirmeler mevcuttur. Bu tarih için 515 ve 530 milyon arasında oynamaktadır. İsa'nın doğum yılında belirsizlik daha büyüktür: teklif edilen rakamlar 100 ile 320 milyon arasında oynamaktadır.

Daha eski çağlar, hususiyetle tarih öncesi devirler için tabii ki hiç bir nüfus sayımı bahis konusu değildir.

Fakat birbirinden tamamen müstakil olan iki yoldan bunu çıkarabileceğimizi göreceğiz.

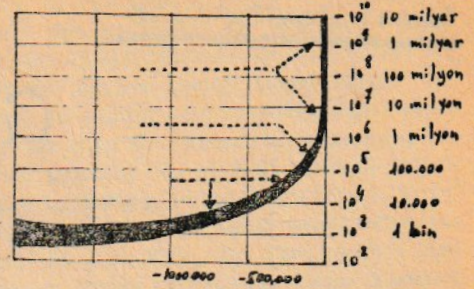
ÖNCELERİ PARİS BİR TEK AİLEYİ GEÇİNDİREBİLİYORDU.

Birinci yol yaşama tarzının incelenmesidir. Tarih öncesi çağlarının avcılarında bahsetmek çok güzeldir. Ancak bu avcılarının avlayabilecekleri av da bulunmalı. Günlerimizde ve 19. asırda sadece av ve meyva toplamakla geçinen halklar var ve var olmuşlardır; tıpkı tarih öncesi insanları gi-

bi: Eskimolar, Avustralyalılar ve Pigmenler. Şimdi bu insanlar yaşamak için ortalama adam başına 50 km² ye mühtaçdirlar. Bunun altında bir alan onların yaşamasına yetmez. Av yetersizdir. Örneğin avcı bir halk için bütün Paris alanı bir tek aileyi geçindirir. Bir Fransız vilayeti 120 kişiyi besler. Bütün Fransa 10.000 veya 12.000 kişiyi barındırır.

Şu halde Fransa'nın nüfusu yontma taş devrinde ancak bu kadar olabilirdi. Bu da kilometrekare başına 0.02 kişilik bir nüfus kesafetidir. Sivritilmiş kazıklarla yapılan ilkel tarım 3 cm. lik bir derinliğe kazılmasına imkân verir. Çapa ile 10 cm. sabanla 100 - 200 cm. daha derinlere kazılır. Diğer taraftan, bu aletlerin kullanılmasına tekâbül eden devirlerde insanlar tarafından işgal edilmekte olan alanlar da hesaplanabilmektedir. böylece Tarih öncesi çağların muhtelif devrelerinde ve ilk çağlarda dünya nüfusunun bir tahmini yapılabilmektedir.

İkinci yol daha az emindir, fakat faydalı karşılaştırmalara imkân vermektedir. Aynı arazi parçası üzerinde muhtelif devirlere ait hatların incelenmesine dayanır. Çakmak taşından yapılmış aletler ve daha yakın devirler için çanak çömlek parçaları bozulmadan kalabildikleri için iyi bir değerlendirme aracıdır. Hemen her yerde yakın çağlara işaret eden cilâli taş devri yontma taş hatlarından daha fazladır. Bu bakımdan Fransız Alpleri çok ilgicekicidir. Loire-Atlantique bölgesinde 15-20 kere daha uzun sürmüş olan orta yontma taş devrine ait üç yer bulunmasına rağmen cilâli taş devrine ait onbeş yer vardır. Uzmanlarca İngiltere'nin eski yontma taş devri nüfusu bir kaç bin olarak değerlendirilmiştir. Fransa'da da bu konuda büyük bir uzman olan L. R. Nougier'nin fikrine göre nüfus o çağda çok azdır. Tarımın ortaya çıkışı ile bu nüfus artmıştır. M.Ö. 2500 yıllarına doğru, belki çok daha ileri devirlerde bile, bu nüfus bütün Fransa'da yarım milyona erişmiştir. İki çeşit değerlendirmenin sonuçları - yaşama çeşidi ve kalıntı bulunan alan sayılarına göre - tamamen aynıdır. Bunları bir grafiğe aktarabi-

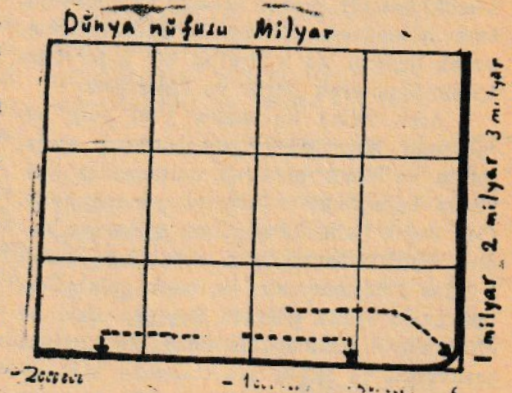

(Şekil: 3)

liz. 'Şekil: 3) Ancak rassamla birlikte biz de epey sıkıntılı durumda kalırız. Gerçekten basit eşeller kullanırsak, eğri yata olarak uzanır ve şeklin çerçevesi ile birleşir. Sonra, daha yakın çağlarda dikey olarak yükselir ve o kadar hızlı yükselir ki bu kez çerçevenin dikey yanını ile çalışır. Hızlanma (accélération) vardır. Ve bu hızlanma baş döndürücüdür.

Aynı verileri bu kez nüfus sayılarını logoritmeli bir eşel'e aktarırsak hem ressamın işini kolaylaştırırız; hem de sorunu daha kolay çözülebilir bir duruma getiririz: 1.000 kişi, 10.000 kişi, 100.000, 1 milyon, 10 milyon v.b. İlk başlangıçları konu dışı bırakmak için, (1 veya 2 den değil!) de 1.000 den başlarız. Zaten tecrübe, belli bir eşigin altında, yani birkaç kişinin altında

(Devamı sayfa 36'da)

(Şekil: 4)

UZAY, GEZEGENLER VE İNSANLAR

«Ruh ve Madde» de zaman zaman uzaylılardan ve Uçan Dairelerden bahseden yazılar çıkmaktadır. Uzaylılar bu araçlarla meselâ Dünyadan Merih'e veya Venüs'e 10-15 dakika gibi çok kısa zaman bölümlerinde gittiklerinden, seyyahat sırasında ışık hızının üzerinde bir hızla seyretiltiklerinden bahsetmektedirler. Tercüme suretile verdiğimiz yazılarda bunlara daima rastlanmaktadır.

Buna karşılık 14 Aralık 1962 de Merih'in 35 bin kilometre yakınından geçip gitmek üzere uzaya atılan Meriner II uzay aracı Dünya Merih arası mesafeyi ancak 109.5 günde katedebilmiştir. (Bu denemeden sonra 3400 kilometre yakından geçen araçlarla Merih yüzeyinin çok detaylı fotoğrafları da çekilebilmiştir.)

Uzay konusunda Dünyamız henüz emekleme çağındadır. Ancak, uzayın azamet ve büyüklüğü hakkında bildiklerimizi önümüze koyup düşünecek olursak, kendi küçüklüğümüz, ömrün kısalığı ve bütün kâinatı hâlkedenin, kelime ile ifade edilemeyecek azamet ve kudretini bir kere daha içimiz ürpererek görür ve hissederiz.

Ama insan bu şura yeni yeni ermektedir. Kısır görüşünün, korkunç egoizminin ve kendi yarattığı materyalist görüşün batağından kolayca çıkamamıştır. Çok değil, daha 1958 yılına gelinceye kadar, optik teleskopların dar görüş bandı içinden gözlenen uzay ve uzak galaksilerden gelen ışıktaki görülen Doppler olayı ile ekspansiyon hâlinde bulunan bir kâinat tasavvuru ve ışığın gravitasyona tâbi olduğunun ispatlanmasından mülhem olan kafalar kâinata hudut çizmeğe çalışmıştır.

Bu hususta yapılan sözde ilmi bir takım spekülasyonlarda, kâinatın bir küre şeklinde mi yoksa bir semer gibi mi veya intizamsız bir yumru gibimi olduğu tartışılmış ve bir takım tahminler yürütülmüş ve her otorite (!) kendine göre bir görüşü savunmuştur. Yine bu görüşten hareket edilerek ışığın bu hudutlu kâinata içinde dönüp dolaşıp ilk çıkış noktasına geleceği de ileri sürülen işte yine öylesine bilimsel olan fikirlendendi. Pek âlince laflar da vardı: Kendi üzerine kapanan uzay - falan gibi. Sizler de bu sözlerin mânâsını bir düşününüz. Kendi üzerine kapanan uzay nasıl olur. Bilmem çözebilecek misiniz.

Radyo teleskopların hizmete girmesinden sonra galaksilerin, ada kâinatların, milyarlaraya vardığı anlaşılınca kâinata hudut koyan kafalar bulanmağa başladı. Huduttan, kâinata şekil vermekten, Yaradanın kudretini zavallı bir takım matematik denklemler içine sokmaktan sessiz sedasız vaz geçildi. Ama bu marifetler bir ilk okul öğrencisinin değil, devrin yüksek ilmi otoritelerinin ve bugün hâlâ geçerli olan bir takım yüksek teorilerin ve ilmimizin eseri idi.

Şimdi artık aklı başında hiç bir ilim adamı kâinata hudut çizmekten bahsetmiyor. Ve insanlık anlamıştır ki, kâinat sonsuzdur, hudutsuzdur. Bu satırları okuyan bazı okuyucuların: «Cahillik ne tatlı şeydir... İnsan o bilgisizlikle ne güzel ve ne kadar rahat her şey hakkında kararlar verip ahkâm keser...» diye düşünerek gülmüşediğini görür gibi oluyorum.

Bu gülüş muhakkak ki acı bir gülüşdür. Öğrenmeğe çalışan insan öğrenilecek

şeylerin sonsuzluğu, ömrün ise son derece kısalığı gibi iki zıt kutup arasında elem duyar, aczin insan ruhunda yarattığı isyan ile huzursuzdur. Spritüalizma ile meşgûl olanlar ise bunu daha derinden hissedene şuur aydınlanmış kimselerdir. Kâinatı. Dünyayı, Dünya hayatını belli bir ilim dalının dar hudutları içinde gören ve o dalda akademik bir ünvana erişmekle ilmin tamamlanmış olacağını zannedenler, tahmin edildiğinden maalesef pek daha çoktur. Bu inanca yürüyüp giderken tesadüfen spiritüalizma ile ilgili bir konu ile karşılaşan veya merak saiki ile şöyle bir iki sahife karıştıran yahut bu günlük bilgilerin izah edemediği bir iki olayın hikâyesini duyan kimse şayet bilimsel bir vurdum duymaz değil ise ilk şaşkınlık ve bulanıklık geçtikten sonra karşılaştığı bu yeni âlem önünde bir müddet hayran durup seyrederek ve şuurunda meydana gelen bir aydınlanma ile kendi öz varlığını, o zamana kadar farkına varmadığı içindeki azametli kudretleri, kâinatı ve bu kâinatın sahibini arama, öğrenme ve sevmeye yönelir. Fakat kafa bunlara yetemeyecek kadar dar ve kalın ise, o ancak bir diploma ve bir ünvan ile kâinatını tamamlamış olacaktır. Bunlardan bir kısmı kendi fikirlerinin kazığına öylesine bağlıdır ki, 5 hissinin ve okuduğu kitapların dışında hiç bir şeyi dünyaya yıklısa kabûl etmez. İnsanlık için zararlı olan işte bu tip kafalardır.

Bir spiritüalist meşgûl olduğu kâinatın temel varlığının etüdü için, Ruh ve Ruhsal hayatın öğrenilmesi için pek çok şeyler öğrenmek ve bütün pozitif ilim dallarından haberdar olmak ve meselelerinde sistemli bir araştırmacı olmak mecburiyetindedir. Çok okuyacak, çok düşünecek, analiz ve kopmosizyon kabiliyetlerini, hadiselerin izahını bulma yeteneklerini çok geliştirecektir. Gel geç hevesliler her şeyi tereddütsüz kabûl ediverenler, araştırma için kâfi enerjiye sahip olmayanlar ve tembel mizaçlılar spiritüalist olamazlar. Onlar masal dinleyen çocuklar gibidirler.

Spiritüalistlerin üzerinde alâkalarını teksif etmeleri gereken konulardan bir tanesi (önemlilerinden bir tanesi) uzay ve

diğer dünyalardaki hayat feselesidir. Bu konu splitüalistlerin görüş ve düşünce ufkunu çok genişleten bir konudur. (Ruh ve Madde) spiritüalizma ile direkt ilgili bir konuyu elinden geldiği kadar büyük bir azim ve samimiyetle işlemeğe çalışmaktadır. Bu konu bir Fantezi, bir sansasyon konusu değildir. Ve yine bu konuda insanların ilgisizliğine, bilgisizliğine de o kadar şaşmamak gerekir. Kendi kendisinden haberi olmayan -Sahi yahu Ruh varmı?- diye insanın kanını donduracak kadar karanlık sorular sorabilen insanlar dünyasında yaşadığımızı göre, uçan daire ile uçurtmayı aynı ehemmiyet ıskalasında tutanlara şaşmak veya kızmak değil acımak gerekir.

Atom çağına girişimizle birlikte Dünya semalarında pek kesif bir şekilde görülmeye başlanan ve Dünya insanının taktığı isimle (Uçan Daire) ler diye anılan cisimler insanlığın ilgisini ve gözlerini her zamankinden fazla uzaya çekmiştir. Bir kısım araştırmacılar bunu kup kuru bir bilimsel konu olarak ele alıp işlemeğe çalışırken spiritüalistler hadiselerle gerçek değeri üzerinden girmişler, çok daha geniş bir görüş ve fikri ihata ile konuya kendilerini vermişler ve bu baha biçilemeyecek gelişmenin kendi konuları bakımından çok büyük bir inkışaf ve tekâmül adımı olduğunu kabûl etmişlerdir. Ruhun yalnız bu Dünya hayatının esiri olmadığını, tekâmül için tek ve yegâne okulun bu küçüclük yuvanlık olmadığını, ruhun ebediliğinin uzayın ebediliği ile de teyit edilmiş olduğunu görmüş, anlamış bulunmakta ve anlatmaya çalışmaktadırlar. Bütün kâinat, ilâhî bir nefes olan insan ruhunun mekânı olarak yaratılmıştır. Sonsuz bir hayat için sonsuz imkânlar ve sonsuz bir yükseliş!

İnsan uzaya yöneldi. Bir iki sıçramadan sonra nihayet kendi uydusu olan Ay yüzeyine ayak basabildi. Bu muhakkak ki çok büyük ileri bir adım. İkinci ve en büyük adım ise: daha başka uçuşlar, uzayda yörünge istasyonları, Ayda daimi Üs kurmak, Merih'e, Venüs'e yumuşak inişler yapacak araçlar göndermek ve hatta bura-

(Devamı sayfa 36'da)

- Mukaddes metinlerin, ileri bir görüşle yapılacak incelenmesi ve tefsirleri, şüphe yoktur ki bize, dünyayı sulh, adalet ve birliğ'e götürecektir çok kıymetli ip uçları ve dayanılacak sağlam temeller verecektir. ●

dünya sulhü ve dinler

Yazan : Feridun TEPEKÖY

İnsanları, kurnazca sürükleyip birbirine düşürecek olan önemli amiller arasında, siyasal demagojiler, moral ve bilimsel eğitilm noksanlıkları, cehalet ve din istismarcılığı ön plânda zikredilebilir.

Kanaatimizce, en tehlikeli olanı da, din istismarcılığı ve yobazlık olsa gerektir. Dinin, bir istismar vasıtası haline sokulmuş olmasını, maalesef bir çok memleketlerde görmekteyiz. Yobazlık, ikiz kardeşi cehaletle birlikte yürümektedir.

Şuursuz ve bilgisiz bir inancın yaratığı, taraf tutmalar, kendini üstün görmeler ve bunlara imkân veren düşünce eğilimlerinden insanları kurtaracak bir din eğitiminin sorumluluğunu duymak zamanı gelmiş olsa gerektir. Bilginin yaratacağı bir imanın, vicdanlarda yerleşmesine çalışmak için zemin ve zihniyetlerin üzerinde köklü bir değişikliğin yapılması bir zairettir.

Ümmetlerin gözüne hoş görünmek, sempatisini kazanıp, emellerine hizmet eden birer vasıta haline getirmek için şu veya bu dini ele alıp sadece onun müdafiliğini yapmak, diğer dinleri ise düşman göstermek çabaları, maalesef çok rağbet gören bir taktiktir. Zira randıman alınabiliyor.

Ümmetlerin birbirlerine yaklaşmasını engelleyen amiller, zaman zaman, kan dökülmesine kadar varan düşmanlıklara sebep olmaktadır.

İnsanları birbirine düşman eden düşüncelerin, ve kendi çıkarları için bunu temine çalışan gayretkeşlerinin, artık yir-

minci asır dünyasında lüzum ve yerinin olmayacağını anlamamız ve anlatmamızın zamanı gelmiştir.

Dinsel ve kültürel eğitimin, bu sebeple, daha titiz ve akılsal çalışması için bir reforma ihtiyaç olduğu düşünülebilir.

Herşeyden evvel, önce din adamlarının ve dinî liderlerin, harekete geçmeleri ve ümmetlerini bu konuda mukaddes prensiplerin ışığı altında bilimsel - moral bir eğitime tâbi tutmaları yerinde olacaktır kanısındayız.

İlk adımın atılması için, bu güne kadar, yüz yıllar boyunca, kendi kabuğuna çekilmiş, dışarıdakileri kendisinden addetmemiş olan bir zihniyet ve eğitimin, artık bir rönesansa ihtiyacı vardır. Din adamlarının, asrımızın tekâmül icaplarına cevap verecek şekilde yetişmeleri ve yetiştirilmeleri için, teşebbüslere girişmenin de zamanı her halde gelmiş olsa gerektir.

Zira, bir uyanış bekleniyorsa, bunun evvelâ evvelâ liderler ve yöneticiler kademesinde meydana getirilecek bir aydınlanma ile ilk adımın atılacağı gayet normaldir.

Dinlerin, ilhâmî kaynaklarının birliği, moral prensiplerindeki müştereklik, yol ve gayelerdeki birlik ve paralellik yanında ibadet ve tatbıkattaki şekli değişikliklerin, aslında ayırıcı bir unsur olmaktan ziyade, zaman ve mekâna göre değişen ihtiyaçlara hitap eden, yetiştirici birer âmil oldukları hususları üzerinde önemle durulmalıdır.

21 ve 23 Şubat 1969 tarihleri arasında İstanbul'da toplanmış bulunan beynelmînel bir komite (İnterim Advisory Committee for a World Conference on Religion and Peace) dünya sulhunu temin etmek hususunda dinlerin nasıl bir hizmette bulunabileceklerini temin ve tespit edici teşebbüsler üzerinde bir çalışma yapmıştır. Anlaşıldığı üzere, teşkilâtın gayeleri arasında, dinler arası bir birleşmeden ziyade, her bir dinin münferiden, dünya sulhu ve adaletini temin yolunda ne gibi bir katkıda bulunabileceği yer almaktadır.

Dünya sulh ve kardeşliğini destekliyecek ve bir fikrî beraberlik sağlayacak olan, mukaddes metinler arasındaki müşterek ayetlerin tespit edilmesini, prensip çalışmalarını arasında bulunduran iyi niyetli böyle bir teşekkülün, dünya sulhuna hizmet yolunda, önemli bir noktayı da ele aldığı görülmektedir.

İlk adımların hazırlıkları ve dünya sulhu ve kardeşliğinin hak ve adalete dayanan temellerine ilk harcin atılması hususunda, din adamlarının bu uyanık ve enerjik tutumlarını küçümseyemeyiz.

Doğmalardan ve her türlü ard düşünce-lerden sıyrılmış bulunan iyi niyetli ciddi organizasyonların, birleştirici ve sulh hizmetlerine yönelmiş faaliyetlerini olumlu karşılamak, desteklemek ve duyurmak, herkesden önce basının vazifesi olmalıdır. Ancak, o zaman, meyvelerin toplanması zamanı kısalmış olur.

Dini tedrisatta olduğu kadar, ilâhî tebligatın tetkik ve tefsirlerinde de günümüzün tekâmül ihtiyaçlarına cevap verebilecek ve modern ilmin verilerinden faydalanacak bir rönesansın yapılması artık kaçınılmaz bir hal almış olsa gerektir.

İçine kapanmış, sadece dar açılı kısır bir çerçeve içinde yapılacak verimsiz tatbikatın yerine, bilginin yaratacağı bir anlayış ve toleransın doğmasını sağlayacak eğitim tedbirlerinin şimdiden üzerinde düşünülmesi gereklidir.

Yarının din adamları, öyle sanıyoruz ki, bugünlükler hiç benzemiyecilerdir. belki de onlara din adamı denmesi bile yarırganabilecektir.

Onların yetişmeleri ve yetiştirilmeleri, şüphesiz pekte kolay olmayacaktır. Ruhi hadise ve bilgiler üzerindeki araştırmaların inkişafı, bu sahada insanlığın çok yararına olacağından şüphe edilmemelidir.

Taassubun kör yöneticiliği yerine, toleransın geniş açılı hür görüşü, artık düşüncelerimize hakim olmağa başlamıştır. Fakat yayılması gereklidir. Yarının yetiştiricilerinin zuhuru ve ümmetlerin dünya potası içinde kaynaşmasının temini için, uyuşukluğumuzun mes'uliyetini duymalıyız.

Yarının iman esasları, bilginin sağlam temellerine dayanmış ve vicdanların şaşmaz sesi haline geçmiş olarak karşımıza çıkacaktır.

İlâhî-moral prensipler, o zaman, vicdanlarda hiç bir zorlanışa maruz kalmadan bir tatbik zemini bulacak. İşte ancak o zamandır ki, dünya sulh ve adaleti, tam manâsıyla tesis edilecektir.

Bir gazete haberinden, Paris'te, A. Barth isimli aydın bir din adamının ibretle izlenmeğe değer davranışını öğrendik. İntihar etmiş bir müslüman öğrencinin, başucunda, kendisi Hristiyan olmasına rağmen Kur'an okumuş.

Eöylece, ölenin geleneksel bir merasimden mahrum kalmamasına yardım etmek istemiştir.

Bu tip münferit vak'aların, bu gün önemi belki de küçümsenebilir; hatta, mütaassıp dini çevrelerce takbih edilebilir. Fakat, biz inanıyoruz ki, bu tip vak'aların insanlara duyurulmasında faydalar vardır.

Yarının din adamlarının çok basit bir numunesini A. Barth bize, bu hareketiyle vermiyor mu? Yarının din adamları, adeta her dinin aşınası ve megrû temsilcisi olmağa namzet görünüyorlar. Bu gün karşılaştığımız seyrek vak'alar, bize, bu yolda ilerlemekte olduğumuza bir işaret olabilir.

Mukaddes metinlerin, ileri bir görüşle yapılacak incelenmesi ve tefsirleri, şüphe yoktur ki bize, dünyayı sulh, adalet ve birliğe götürececek çok kıymetli ip uçları ve dayanılacak sağlam temeller verecektir.

(Devamı sayfa 36'da)

● Fred Gosienski, Detroit'te doğmuş, Amerikan Astrologlar Cemiyeti üyelerinden bir ilim adamıdır. İlim yazıları birçok yayın organlarında çıkmıştır. Düşünce ve yazılarında göze çarpan özellik, bilinen fizik prensiplerden giderek insanın bilinmeyen kabiliyetlerine ışık tutmaktır. ●

Yazan : Fred GOSIENSKI
Çeviren : S. GERÇEKSEVER
(Fate Dergisi, Temmuz 1969)

LEVİTASYON...

Hiçbir fizik sebep olmaksızın objelerin hareketine telekinezi denir. Telekinezi deneylerinde objeler çoğunlukla kibrit, taş, değnek, zil, keman, su şişesi, ot, masa sandalye v.s. gibi eşyalardır. Bu konuda yapılan denemelerde yatağından havalanmış insanlar bile vardır. Ne şekilde bir enerji Telekineziyi mümkün kılmaktadır? Ve bunun madde üzerinde ki hakimiyeti ne derecede kadardır?

Aquino'lu Thomas'ın Ulvi (sublime) konular üzerinde derin derin düşünürken levite olarak yerden 45 Cm. kadar yükseldiği çeşitli kaynaklardan yazılıdır. O, ne tip bir güçtür ki, yer çekimini ortadan kaldırılabiliyor?

Konuyla ilgililerin açıklamalarına göre, bu fenomen, yer çekiminden dolayı meydana gelen alan (Field) dalgaları, dünyanın elektromanyetik alanı sınır hücrelerinin elektrik potansiyeli gibi, hususlar açısından açıklanabilecektir. Fakat «yer çekimi alanı dalgaları» nedir?

Newton'un yer çekimi kanunu incelenmelidir. İki partikül yekdiğerini kütleleri ile doğru, aralarında ki uzaklığın karesiyle ters orantılı olarak birbirlerini çekerler. Eğer vücut, serbest bırakıldığı zaman düşmemeğe zorlanırsa, aynı eforun aksini «dünya» da gösterir. Bu sebeple, herhan-

gi bir eşya eğer masa üzerinde duruyorsa, o halini muhafaza eder. Eğer masa o eşyayı yukarı doğru itemeyecek yani üzerinde tutamayacak gücde ise, o zaman eşya yer tarafından çekilir. Newton'un kanununa göre, cisimler arasında böyle bir alan ya da güç mevcuttur.

İtalyan filozof ve astronom Galileo Galilei Pisa kulesinde, kütleleri ne olursa olsun bütün cisimler aynı hızla yere düştüğünü göstermiştir. Einstein'ın relativite kanununda da bu konuya temas edilir ona göre, bir çekim alanında serbest düşme, elle tutulur (Concrete) bir labarotuar deneyidir. Böyle bir deneyde deneyci ve aletler, serbest düşen bir asansör içine yerleştirilir bu durumda deneyci ve aletleri hep beraber yere doğru indiklerinden «yerçekimi» ile ilgileri kalmamıştır.

Yer çekimi ile ilgili alan dalgaları, obje ya da objelerden yayılan enerjiyi temsil etmektedir. Bütün evren - dünya, güneş, samanyolu ve galaksiler - devamlı olarak hareket ya da akselârasyon içindedirler. Ve herbirinin hareketi diğerine göre, relatividir. Bu yüzden, bir gravitasyon (çekim) dalgası bütün evreni dolaşır. Bu dalgalar Einstein'ın genel relativite teorisine uygun olup, temas ettiği bütün objeleri titreştirir. Aynen su moleküllerinin birbirini iterek bir dalga meydana getirmeleri ve

bunun kıyıya kadar ulaşması gibi... Böylece anlıyoruz ki, çekim dalgaları uzay - zamanı süresince (Space-time continuum) çoğalmakta, nesretmektedir. Dalgalar birbirini ardınca sonsuz uzaya doğru yayılır giderler.

Şimdi dünyanın elektromanyetik alan dalgalarını tarif edelim. İlk adım olarak dünyanın bir «elektrik - mıknatıs» olduğunu söyleyelim bu doğrudur. Bu manyetik alan dahilî (İnternal) bir alan tarafından ortaya çıkmaktadır. Bu dahilî alanların kaynağı dünya kabuğunun yakınında yada arz üzerindedir. Bu alanlardan bazıları suların geomagnetik alanlardan geçmesiyle hasıl olmaktadır. Fakat çoğu, yerin kabuğundan ya da atmosferin yukarlarında teşekkül etmektedir. Ay ve güneş tarafından meydana getirilen gravitasyon (çekim) dalgaları dünyadan geçerken çoğalır. Dünya, boşlukta hareketi süresince bu alanın hatlarını kesmektedir. Bunu sonucu olarak manyetik alanda bir genişleme, şiddetlenme (Amplification) hasıl olmaktadır.

Bu çeşitli «Güneş sistemi radyasyonları» atmosfer tabakalarında çeşitli dalga boylarına dönüşmektedir. Sonuç olarak sakin sakin duran mavi gök yüzü (+) yükle yüklenmiş olur. Dünyadaki elektron akımı ile de, dünya (-) yükle yüklenir. Bazan biz dünyayı uzaya devamlı olarak elektron akıtan büyük bir bataryanın negatif kutbu olarak düşünürüz. Dünyanın (-), gök yüzünün (+) yükte bulunmaları, dünyaya büyük bir batarya görüntüsü sağlamaktadır.

Yapılan hesap ve tahminlere göre, dünya iyonosfere göre (-) 360.000 Voltluk negatif yüktedir. Ve bir insanın başı ile ayağı arasındaki potansiyel farkı 250 Volttur. Daha öncede söylediğimiz gibi, güneş sistemimiz elektrik dalgaları ile doludur. Bütün plânetlerin kendi manyetik alanları ve merkezlerinde ki, büyük ateş topundan dolayı meydana getirdikleri elektrik dalga yayınları vardır. Ortada güneş, en büyük enerji kaynağıdır. Ve en büyük boyda dalgalar yayınlar ki, dünya atmosferi devamlı olarak bunlara maruzdur.

Bu polarize edilmiş şualar (Rays),

dünyanın elektromanyetik alan dalgaları ve gravitasyon (Çekim) alan dalgaları, sinir veya beyin dalgalarıyla aynı dalga boyunda olan objelerden etrafa yayılırlar. Pekî, sinir ve beyin dalgaları nedir, o halde?

Yaptığımız her şey beyin ve sinir dalgalarıyla idare edilmektedir. Hayatımızın her anında bu enerji, ya da dalgalar, beyinden organlara gönderilir. Milyonlarca sinir dalgasını, büyük bir şehrin kalabalığını boşaltan kalabakk caddelere benzetebiliriz. Bu elektrik ve çekim dalgaları olmaksızın sinir sistemi fonksiyon icra edemez. Hayat ve düşünce durmaya mahkûm olur, insan oğlu işte bu yüzden başı başına bir elektrik ve gravitasyon sahasıdır. Yalnız beyin kısmı 20 Wattlık enerji istihsal etmektedir.

Frenleyici (azaltıcı) gravitasyon ve elektromanyetik alanların tesiri çok azdır. Şimdilik bilinenler arasında en zayıf çekim (Gravity) dir. Bence insanlar, derin bir konsantrasyonla bu zayıf gücü yenebilirler. İnsan beyni bunu başarabilmek için, beyninden çıkan elektrik dalgaları bu işte kullanılabilir. Bütün dünyanın, küçük bir elektrik partikülü üzerindeki gravitasyon gibi, = $168 \times 0,000000000000000000000000001$ birim güctür.

Söylendiğine göre, bizim ilim adamları, Maryland Üniversitesinden Dr. Joseph Weber'in ortaya attığı gravitasyon dalgaları üzerine yazılmış raporları okumaktadırlar. Çok eskiden beri bu dalgaların mevcudiyeti biliniyordu fakat, kimse tarafından ortaya çıkarılıp isbat edilemediler. Dr. Weber'in aletleri, gravitasyon dalgalarının büyük kütleler üzerindeki tesirini ölçme esasına dayanır. Gravitasyon dalgası bir kütleye nüfuz ederken, çok hafifte olsa bir titreşim hasul etmektedir.

Dr. Weber ve arkadaşları gravitasyon radyasyonunu ölçmede 3000 LBS. lık silindirler kullanmaktadırlar. Bu silindirler, diğer vibrasyonlardan korunsun diye, hassas izâlasyonlar içine monte edilmiştir. Fakat radyasyonlar çok zayıf olduğundan, öl-

(Devamı sayfa 36'da)

AYDINLIKTA APORLAR OLDU

Keith Milton Rhinehart'ın medyomluğu altında yapılan hayret verici celseden sonra 200 kadar tutuklu Spiritüalizme katıldıklarını bildirdiler. Londranın Caxton salonlarında 1964 de açık celse yaptığı zaman hatırı sayılır derecede heyecanlandırmıştı seyircileri. Bütün aporlar aydınlık ışık altında olmuştur. Trans halinde bulunan medyumun bedensiz varlıkla olan konuşmaları gayet net olarak duyuluyordu. Dinleyiciler arasından birçoklarının soruları teferruath olarak cevaplandırılmıştı.

Bundan bir yıl kadar sonra Amerikan gazeteleri Rhinehart'ın 16 yaşındaki bir çocukla aralarında geçen bir olaydan dolayı cezalandırıldığını yazmışlardı. Cezaevinden çıktıktan sonra başından geçenleri «Psychic News» gazetesine anlatmıştır. Rhinehart, cezaevindeki seanslarını hayatının en tatmin edici olayları olarak vasıflandırmaktadır. Zira kendisini seyreden 200 kadar tutuklu, Rhinehart'ın başkanı bulunduğu 'Aquarian Foundation' isimli spiritüalist cemiyete girebilmek için üye - kartı doldurmuşlardı.

Cezaevine girdiği ilk gün-

lerde hemen hemen herkes kendisiyle alay ediyordu ve görev olarak ona masaların temizliği verilmişti. Bu arada cezaevinde tutukluların teşkil ettiği, ilk zamanlarda 30 kadar üyesi bulunan bir araştırma gurubu bulunuyordu. Bu araştırma gurubu, toplantılarından birine Rhinehart'ı da Spiritüalizm ile ilgili soruları cevaplandırması için çağırmışlardı. Rhinehart'ın katıldığı ilk toplantıdan sonra araştırma gurubunun üye sayısı 100 e yükseldi.

İSTENİLEN ÜÇ SORU KARTLARA YAZILIYOR

Olayların bundan sonraki kısmını yine orada bulunan tutuklulardan Fred Cole'dan dinleyelim: «Rhinehart ayağa kalktığı zaman elleri kartlarla doluydu. Bir masanın başına oturduktan sonra kartları hazır bulunanlara dağıttı ve istedikleri üç soruyu kartlara yazmalarını rica etti. Bu arada kalın beyaz bir bez Rhinehart'ın gözlerine bağlandı. Sonra görüp göremediği başka bir tutuklu arkadaş tarafından kontrol edildi.

Bu sırada herkes kartların üzerine sorularını yazmış, masa üzerine bırakmıştı. Rhinehart transta rehber varlığı ile irtibata geç-

Cezaevinin Ruhunu

rek ondan aldıklarını tutuklulara naklediyordu. Sonra tek tek kartları aldı, kart sahiplerini isim ve numaralarıyla çağırarak, sorularını cevaplandırdı. Bütün sorular şahsi idi. Ve hayret verici olan asıl şey, soruların oldukça teferruath olarak cevaplandırılması oldu. Hatta transta olan Rhinehart soru sahiplerinin akrabalarından bile bahsediyordu.

TUTUKLUYU İSMİYLE ÇAĞIRIYOR

Bu sırada, kart üzerine sorularını yazıp, cebine koyan bir tutukluyu da ismiyle çağırdı. Rhinehart, bu arkadaşın sorularını cevaplandırdıktan başka, yazısını yeşil mürekkeple yazdığını da söylediği zaman arkadaşın hayretten dili tutulmuştu. Bir tutuklunun haplarla başının dertte olduğunu söyledi. Bunun üzerine bu arkadaşımız hap kullanmaktan dolayı cezaevine düştüğünü itiraf etmekten başka çare bulamadı.

de Yapılan

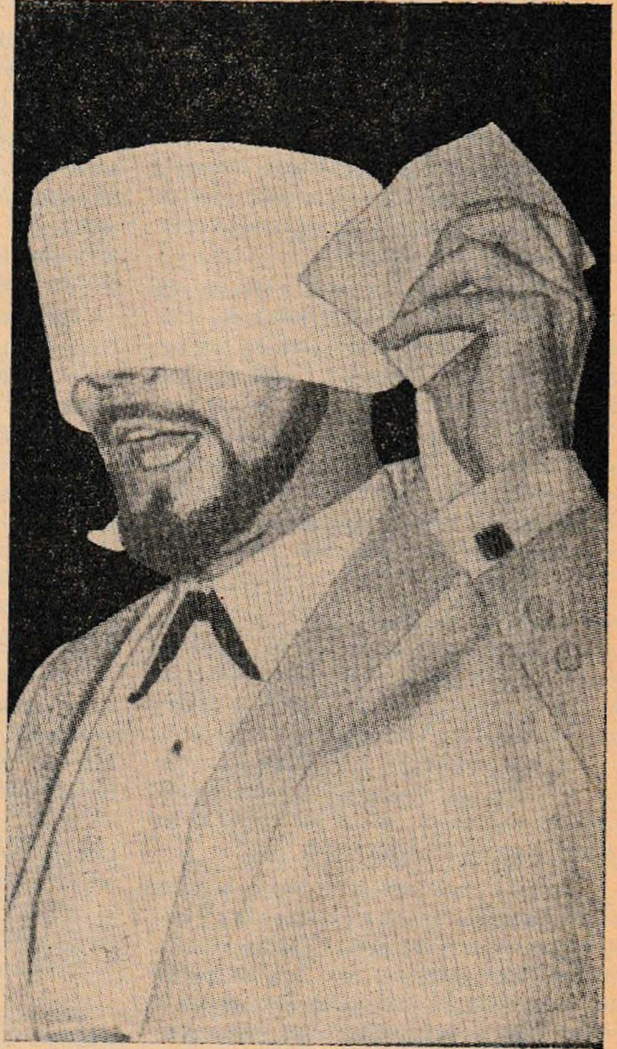
l Celse

OĞLUNUN ÖLÜMÜNÜ SAKLAMIŞ

Başka bir tutukluya dönen Rhinehart, ölmüş oğlunun spatyomdan kendisine seslendiğini bildirdi. O anda hafırı sayılır bir sarsıntı ve şaşkınlık geçiren arkadaşımız, dili tutulduu için konuşamadı. Zorlukla, oğlunun öldüğünü kimsenin bilmesi gerektiğini, zira onu herkesden sakladığını, oğlunun ölümünden kendisinin mes'ul olduğunu, işin tuhafı az önce kendisinin bir kart yazıp vermediğini, Rhinehart'ın bütün bunları nasıl bilebildiğini hayret ettiğini güçlükle anlattı.

Bu seans 50 dakika kadar sürmüştü, daha fazla uzaması idare tarafından mahzurlu görülmüyordu. Seansdan önce Rhinehart'tan bazıları şüphe etmekte idilerse de, seans sonunda hepsinin kanaatı müsbet görünüyordu. Bundan sonra Rhinehart cezaevi arkadaşlarını birçok bakımlardan aydınlattı.

(Psychic News'dan)

Medyom Keith Rhinehart, halk huzurunda yaptığı bir celsede, üzerinde bir seyircinin adı yazılı kâğıdı gösteriyor. Ruhsal Varlık görüşmeye hazırdır.

Ruh dostlarımızdan

MERKEZ PLAN :

SADIKLAR

T. Metapsişik Cemiyeti Rehberi

Tarih : 2.Nisan.1971

NÖ — Bir kimse bir iş yaparken o işin yapımı sırasında işten ve o işin neticesinden bağımsız olsa, edindiği mutluluk devamlı olur. diye düşünüyorum.

P — Hareket, enerji, hayatın kaynağıdır. Mutlak enerji aynı zamanda mutlak harekettir. Ve Kaadir-i Mutlak tarafından meydana getirilmiştir.

Bu hareket enerjiiyi hasıl eder. Enerji ise hayattır. İnsan düşünce ameliyesi içinde bulunduğu zaman muhakkak ki bir hayat sahibi varlık olarak bir enerji muamelesi içinde bulunur.

Kainatta hiçbir varlık bir fiilin meydana gelişinde o fiilden lâkayt ve müstakil olarak bulunamaz zaten fiil enerjinin bir hale tahvilidir. Varlık, hayattar varlık, gene bu enerjinin bir formudur.

Her ne yaparsanız yapınız, varlık olmak hasebiyle, zaten siz, bir e'âl içerisindeyiz. Bunun başı da, ortası da, sonu da tam bir faaliyettir. Dolayısıyla bir varlık hem bir fiili işleyecek, hem de o fiilden uzak olacak... Bu asla olamaz. Varlığın şuur faaliyeti muhtelif frekanslar üzerinde hareket eder. Bu frekansların dahil bulunduğu umumî ahenk, zaten bir fiiller manzumesi olmaktan başka nedir ki?

Bu fiiller manzumesinin hepsi ve insanın bütün şuur faaliyeti kendi varlık manzumesine dahil değil midir? Kendi varlığının meydana gelişinde ve bütünlüğünün muhafazasında ve tekamülünde, kendisi, mevcut olan ilahi enerjiyi israf etmez mi? İsraf edilmekte olan ilahi enerji, mutlak merkezden sadır olmamış mıdır?

Görülüyor ki, bütün diğer düşünce tarzları bir safsatadan ibarettir. Hareketsiz ve de enerjisiz bir varlık düşünülemez. Eöyle bir hayatın mevcudiyeti ham-hayaldır. Ve cüz-i iradesi yani benliğe ait irade, evren iradesi dışında bir irade, muhak-

kak ki hürriyeti tazammun eden bir nevi fiillerin yaratıcısı mevkiindedir.

Sizin 'Saadet' dediğiniz husus, kainata ve insan gayrı şuurunda mevcut olan hakikatlerle karşılaşmaktan mütevellit, şuur sahnede hissedilen bir 'tamlik' duygusudur. Bu 'tamlik' duygusu insan realitesiyle, hakikat arasında irtibatın kurulmasından hasıl olur.

Mutluluklar devamlı olamaz. Devamlı olmalarında da bir zaruret mevzubahis değildir. Hakikatlerin arasında mevcut olan realiteleri, varlık, bir şuur projeksiyonu ile şuur sahasında gezmek, dolaşmaz, teneffüs etmek, bütün benliğyle bu realitelerin içerisinde fiiliyatta bulunduktan sonra, bir mozaik süslemenin içerisinde bulunan pek kıymetli mozaik parçalarına rastlar gibi, hakikatlerle yüzyüze gelir. Ve hakikatler ardarda sıralanmış merdivenler gibi temadi edip, huruç etmez.

Hakikatler her yerde fakat seyrek kaplılar halindedir. Bu, tekamülün zaruretiinden hasıl olmuştur. Yani, aralarında mevcut olan hadiseler varlıklar için birer talmîğâh olur. Yani, merhale merhale...

İşte, varlık, eğer saadetini arıyor, bu saadeti devam ettirecek vasıtaları da bulmaya çalışıyorsa bu hakikatler arasındaki irtibatı bulmakla bir hakikatten diğerine geçmeğe bakmalıdır. Bu scrunun cevabı bukadar.

NÖ — Burada bir pratik tavsiye rica ediyoruz: Mesela, günlük yaşantımızda bir takım hadiseler oluyor. Ve bu hadiseler içinde kendimizi unutup, kaybediyoruz.

Hadiselere kapılmamak için ne yapmalıyız?

P — Hayatınızın şuuruna vararak, hayatınızın mânasını anlayınız. Ve birinci prensip olarak hayatın bir tekamül yeri ve varlığın da şimdiki halde nefsanîyetiyle il-

gili olan gizli veya aşkâr her türlü şey karşısında kendini geriye çekebilecek bir seviyeye gelmeye mecbur olduğunu unutmamalıdır. Birisiyle münakaşa mı ediyorsunuz? Hemen şunu hatırlayınız: Her şey tekamül içindir ve ben şu anda nefsaniyetin muhtelif tesirleri altında bulunuyorum. Doğruluk ve vicdanî prensiplerimden vazgeçmemeliyim. Velev ki zararına dahi olsa.. Çünkü hayat, bu hayat değildir! Çünkü ben, şu kisvedeki ben değilim. Çünkü olup biten hadise anlık hadisedir! Teessür ve tehevür, anlık tehevür ve teessürdür. Bir saat sonra bu kanaatlerim değişecektir. Demek ki varlık olarak kendimizin üstün dediğimiz hakikatlerin pratik neticelerinden katıyen ayırmamak durumunda bulunmamız gerekir. Bütün bildiğiniz hakikatler temel ise, bunları zihninizden hiçbir zaman silmemeye çalışınız ve adeta göz kapaklarınızın içinde bunlar yazılı olsun. Bu hususta eînlizde yazılı daha pratik metinler mevcuttur.

S — Bu hakikatler de değişiyor zamanla. Mesela: Bir ayna misali alalım: Aynayı hiçbir zaman göremeyiz. Çünkü her an üzerinde hayaller var. Aynı şekilde bizde göremiyoruz. Dalma değişiyor.

P — Hakikatler değişmez. Değişmekte olan realitelerdir. Dikkat edin.

S — Evet. Bende onu demek istemiştim. Affedersiniz. Realitelerimiz değişiyor. Onun için biz de, bugün için itibar ettiğimiz bir realite ileride değiştiği için bağlanacağımız şeyin ne olduğunu bilemiyoruz.

P — Tekamül ediyorum, hakikati sabit bir hakikattir. ALLAH'ın mevcudiyeti ve birliği sabit bir hakikattir. Ruhun tekamül etmekte olan bir varlık olduğu hakiki bir mevcudiyet olduğu bir hakikattir. Nefsanîyet bir hakikattir. Reenkarnasyon bir hakikattir. Karma'ya göre efall neticesiyle karşılaşmak bir hakikattir. Tesir ve aksi tesir bir hakikattir.

Eğer bunları devamlı olarak gönlünüzde yaşatınız ki, mukaddes kitaplarda bunların tümü ALLAH korkusu olarak ifade edilir. ALLAH sevgisi olarak ifade edilir. Şüphesiz ki kendinizi olayların eşyanın rölâtif değerleri içerisinde hiç olmazsa bü-

yük bir kısmınızı kaybetmeyiniz.

S — Muhterem plânınızdan gördüğümüz ilgi neticesinde edindiğimiz üstün bilgiler ve bunları değerlendirebildiğimiz kadar ulaşabildiğimiz realite kademeleri itibarıyla mensup olduğumuz topluma ve hatta bütün insanlığa karşı bir takım vazifelerle sorumlu bulunduğumuzu kabul ediyoruz. Ancak, bu vazifelerimizi gerektiği gibi yapamadığımız da apaçık görünmektedir. Karşılaştığımız müşküllerin yenilmesinde ve vazifemizin ifasında bize faydalı olacak tavsiyelerinizi rica ediyoruz .

P — Spiritüel realite, bu devrede ulaşılabacak son realitenin bir evvelkidir. Ruhçu realite varlığı, madde ve ruhtan tereküp etmiş olan varlığı — bu kainatta hep daima böyledir — ağır bir seçmeden geçirdikten sonra kendisine maleder. Bu ağır seçme, yani ağır şartlar içerisinde geçirecek, o şartlarda imtihan verdirterek seçme, bir hayatın mahsulü değildir. Fakat bu arada mütevali hayatlar bu seçme işi için de tensip edilmiştir. Bazı varlıklardan sizin etrafınızda münasip ve müsait olarak görmüş olduğunuz kimselerin geçmiş hayatları içerisinde bir hayli ağır durumlar mevzu bahis olmuştur.

Fakat acaba hayvanlığın karmik realitesi, ruhsal bir realiteye geçmek üzere gerekli olan ağır şartlı imtihanları verebilecek durumda mıdır? Hayır. Karmik hamule, herkesin ruhsal realiteye geçmesine müsaade edecek kadar elâstiki ve müsamaha-kâr değildir. Yani, herkes bu derecenin imtihanını verecek kadar muktedir halde bulunamaz.

Binaenaleyh, pramidin daha uç noktaya yakın olan kasitleri tabana olan keside nisbeten daha az mesahaya sahip değil midir? Hele uca doğru gittikçe bu mesaha gittikçe azalır yani o mesaha içerisinde bulunan birimler, meselâ kareler, de o nisbette azalıyor demektir.

İşte, realitelerin de zirvesine doğru çıkıldıkça o realiteye dahil olan varlıkların miktarı da azalır. Böylece, cemiyetinizin büyük vazifelerinde, Kendisine daha ileride yardım edebilecek varlıkları toparlayama-

(Devamı sayfa 37'de)

ASTRAL ALEMDE BİR GEZİNTİ

Yazan : T. Lobsang RAMPA
(Eskilerin Mağarası isimli eserinden)

Üstadın Lama Mingyar Dondup'tan, çeşitli sohbet konuşmalarımız sırasında, Astral plânın bilhassa aşağı tabakalarında korkunç varlıkların bulunduğunu iletmiştim. Bununla birlikte şimdiye kadar yaptığım birçok astral seyahatte böyle birşey rastlamamış ve korkmamıştım.

Bu hususu tecrübeli Lama Mingyar Dondup'a sorduğumda, bir süre düşündü, sonra aniden karar vermiş gibi ayağa kalkarak, «Gel benimle!» dedi. Taş koridorlar boyunca arkasından izledim. Sağa, sola, tekrar sağa dönerek epey gittik. En sonunda yürüyüşümüz ışısız karanlık bir odada son buldu. Burada insan sanki karanlık bir havuza adım atıyordu. Önden hocam girdi. Orada hazır bulunan kandili yakarken bana da işaretle oturmamı bildirdi.

«Astral plânın aşağı varlıklarıyla karşılaşacak kadar yaşlısın. Sana yine de herhangi bir zararları dokunmasın diye yardım edeceğim. Kandili söndürdüğüm zaman bedeninden sıyrılmaya çalışacaksın. Herhangi bir niyet ve hedefin olmaksızın bu söyledigimi yapmaya çalış.» dedi. Kapıyı kapayıp, kandili söndürdüğü zaman, tam manasıyla zifir karanlık içinde olduğumuzu anladım. Hocamı görmem imkânsızdı, fakat onun sıcak mevcudiyetini hissediyordum.

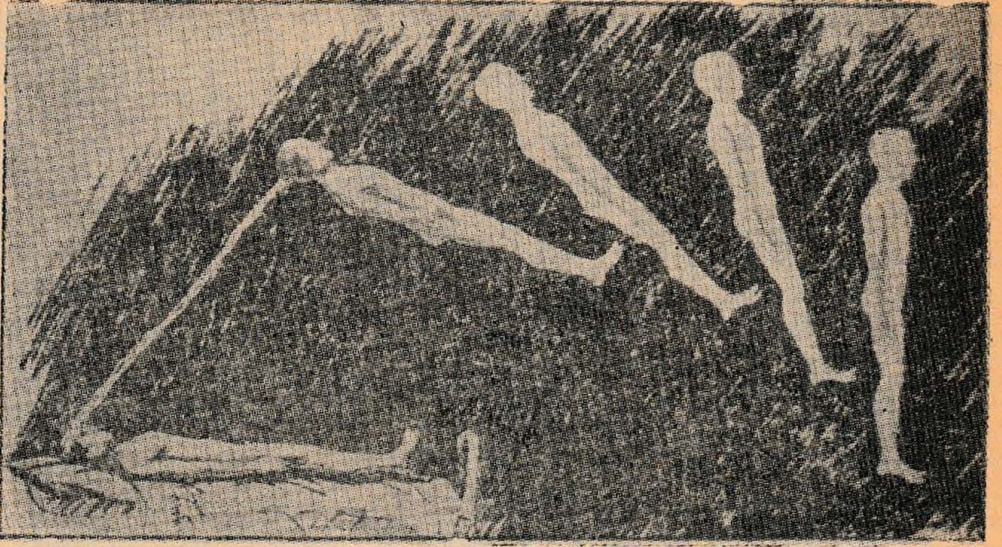
Astral seyahat benim için yeni bir tecrübe değildi. Doğuştan zaten bu yetenekle doğmuştum. Hırkamı katlayıp başımın altına koyarak yere boyu boyunca uzandım. Ayaklarımı yanyana, kollarımı da göbeğim üzerinde bitişirdim. Astral seyahat tecrübesi yapanlar bunu çok iyi bilirler. Hafif bir irkilme hissettim. Bu irkilis, ast-

ral bedenimin fizik bedenden ayrılışı demektir. Işıklı bir bulut halinde, seyyalevi bağ ile bedenime bağlı olduğum halde havada adetâ dalgalanıyordum. Altımda odanın kesif karanlığı... Bundan önceki tecrübelerimin aynısıydı bu. Dağların yukarılarına doğru yükselmeyi düşündüm. Bu düşünce ile birlikte artık odada değil, dağlardan da çok yukarılardaydım.

Bu sırada kendimi rahatsız hissettim. Aşağılara doğru uzanmakta olan seyyalevi bağım tabii rengini kaybetmiş sarı - yeşilimsi hastalık rengine dönmüştü. Sanki başkaları tarafından sağından soldan çimdikleniyordu. Bu durum üzerine dikkatimi aşağılara çevirdiğim zaman az kalsın korkudan bayılacaktım. Az aşağılarımda kainatın en korkunç, en acıp yaratıkları bulunuyordu. O zamana kadar bu kadar korkunç mahlûklar düşünmemiştim bile... En iğrenç renkleri üzerinde taşıyan hayvanımsı insan suratları... Birisinin suratı kırmızı, burun ve kulakları yeşil, gözler çukurlarında adetâ kaybolmuş. Bundan başka, hepsi birbirinden daha korkunç diğer varlıklarda bulunuyordu. Bu korkunç mahlûkları burada kelimelerle tarif etmem imkânsız. Beni aşağı çekmek çabasında oldukları besbelliydi. Seyyalevi bağımı koparmak istiyorlardı.

Bu sırada «Korku» denilen şey aklıma geldi. Demek ki, asıl korku buydu... Öyle ama, bu varlıklar bana zarar veremezlerdi. Ben onların saldırılarına karşı korunuyordum - diye düşünmeye başladığımda varlıklar gözden kaybolmuşlardı. Hiçbiri yoktu artık. Seyyalevi bağım normal rengine kavuşmuştu.

Bu tecrübe bana, astral plânda iken

Hiçbir zaman korkmamam gerektiğini öğ-
retmişti. Dünyada korktuklarımız, korktu-
ğumuzdan dolayı bize zarar vermektedir

Bunları düşünürken, seyyalevi bağım-
daki hafif bir titreme ile dikkatim tek-
rar aşağılarda sessiz sakin uzanmakta
olan bedenime çevrildi. En ufak bir korku
dahi duymadan aşağıya baktım: Hocam
Lama Mingyar Dondup küçük kandili tek-

rar yakmıştı. Ben ise adeta fizik bedeni-
me doğru çekiliyordum. Chakpori mabedi-
nin tavanından süzülerek fizik bedenimin
üzerine geldim. Sonra gayet yavaş olarak
astral bedenim, fizik bedenime yerleşti.

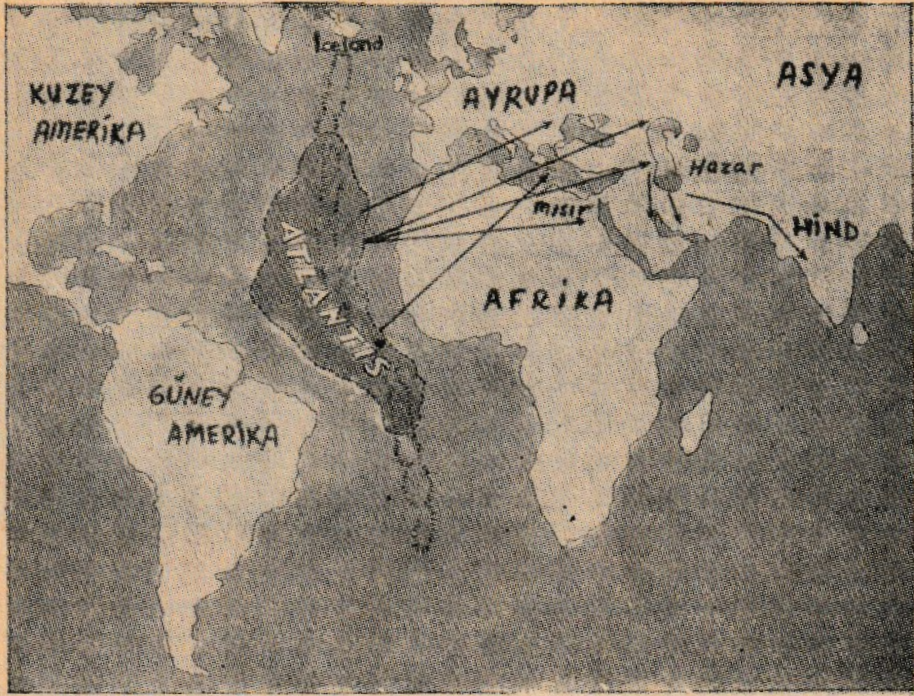
Ayağa kalktığımda hocam, yüzünde
tatlı bir tebessümle bana bakıyordu: «Çok
güzel başardın, Lobsang. İlk tecrüben ol-
mana rağmen çok iyi idi...»

Herkes İçin

M E D Y O M L U K

- Nazari alandan tatbikata geçmek isteyen ve bilimsel şart ve metotla ruhsal deneylere girmek isteyenlere en yalın şekilde hazırlanan bu eseri **OKUYUNUZ.** ●

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ. P.K. 1157 İSTANBUL

BATIK ÜLKE ATLANTİS

M. Lauge Bowers'den S. Gerçeksever

İnsanlığın beşiği, okyanusun göbeği, altından şehirlerin ülkesi olan Atlantis hâlâ keşfedilmesini beklemektedir. Tarihî derinliklerine doğru bilgimiz ilerledikçe, medenileşmiş insan çağının tahminlerimizden çok değişik olduğunu görmekteyiz. Ve öğrenilecek, daha pek çok şey vardır. Arkeoloğların küreğine değmemiş tarih henüz dünyanın altında uzanmaktadır. Denizlerin altında ise daha şaşırtıcı antikalıklar birgün su yüzüne çıkarılmalarını beklemektedirler.

Dünyanın en büyük esrarengiz hikâyesi, bundan 2400 yıl önce Eski Yunanistan'da, Plato'nun, Herkül Kapılarının ötesindeki adalarda yaşayan oldukça medeni insanların yaşayışlarını kaleme aldığı zamanlarda başlamıştı. Timaeus ve Critias isimli diialoglarında Plato, Atlantis (veya Poseldon) i uzun uzun anlatır. Atlantis kıtasında yaşayanların, Asya ve Avrupada yaşayan bütün insanlara karşı lâkayt olduklarını bildirmektedir. Bütün Atlantisi kaplayan bu büyük imparatorluğun, bu topraklarından

başka Libya ve Mısırdaki kolonileri varmış. Bu kıta Herkül Sütunlarına oldukça yakındı (cebelitarık boğazı).

Plato'nun anlattıklarına aldırış etmek istemeyenler, diğer tarihçilere de bakabilirler. Bunların arasında Diodorus'u zikredebiliriz. Diodorus da, Dünya Tarihi isimli eserinin üçüncü kitabında Atlantisten bahsetmektedir.

Bundan başka M.Ö. Dördüncü yüzyılda yaşamış olan Krantor isimli düşünür de, Mısır'daki sütunlarda Atlantis'e ait bilgileri okuduğunu anlatmaktadır. Bunlardan başka, eserlerinde Atlantisten bahseden düşünürler arasında Strabo, Pomponius Mela, Chios'lu Theopompus, Plutarch'ı gösterebiliriz. Homer'in zamanından önceki eserlerden Odysse'de de Atlantisten bahsedilir ki, bu eserin tarihi M.Ö. 8. inci Yüzyıla kadar inmektedir. 3. ve 4. cü yüzyıl Romalı düşünürlerden Marcelinus ve Proclus Atlantis'ten ve onun yıkılışından saygı ile bahsederler. Beşinci yüzyıl düşünürlerinden Herodotus, (uzun yalculuklar yapan Yunanlıların belkide en eskilerindedir.) Herkül sütunlarının ötesinde Tartesus isimli şehirden bahseder.

Şimdi nerede olduğu bilinmeyen bir vesikaya göre, ikinci sülale firavunlarından birisi, Atlantis'ten geriye nelerin kaldığını öğrenmek üzere bir heyet yola çıkarırsa da, bu heyet 5 yıl sonra hiçbirsey bulamayarak geri döner.

Plato'nun bıraktığı yazıtlardan Atlantilerin coğrafyaları, ziraatleri, yöneticileri, âdet ve sosyal düzenleri hakkında tafsillatlı bilgi edinmekteyiz. Onun anlatığına göre, Tanrılar dünya topraklarını kendi aralarında taksim etmişlerdi. Kendi payına Poseydon düşen tanrı, çocuklarını Atlantis'in bir kenarına yerleştirdi. Bundan sonra yavaş yavaş koca imparatorluğun içten nasıl defenere olduğunu ve bu durumun bütün kıtaya nasıl yayıldığını anlatır. En sonunda Atlantis kıtası bir gün içinde üzerindeki bütün insanlarla birlikte sulara gömülmüştü. Plato'ya göre bu afet Tanrılar Tanrı'sının kararıydı ve bu şekilde defenere olmuş Atlantislileri cezalandırmış oldu.

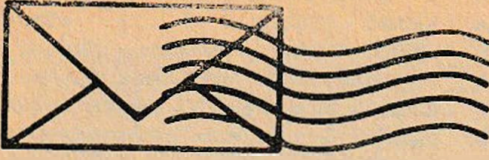
Şimdi buradan biraz da Tevrat'a bakalım: (Tekvin 6: 2 - 7): «Tanrı'nın oğulları insan kızlarını gördüler ve beğendiklerinden kendilerine zevceler aldılar. Ve bu kadınlardan çocukları oldu. Çoğaldılar. Sonra Tanrı bunların zamanla yozlaştığını gördü ve Rab dediki: yarattığım insanları dünya yüzünden sileceğim...»

Kanarya, Azor, İngiltere adasından Amerikaya kadar bütün Atlantik kıyıları sakinleri eski eserlerinin bir yerinde muhakkak Atlantis'ten bahsederler. Atlantik'in doğu kıyısında yaşayan yerliler, atalarının batıdan, batı kıyılarında oturanlar ise atalarının doğudan geldiklerini anlatırlar. Kalde, Hindu, Müslüman, Grek, İskandinav, Kuzey - orta - güney Amerika mitolojilerinin hepsinde İbrani Tufanına paralel afetlerden bahsedilir.

Azteklerin mitoloji kahramanı Nata (Noah) dir. Toltekler menşelerini Atlan isimli bir ülkeye bağlarlar ki Aztekler bu ülkeye Aztlant derlerdi. Kuzey Amerika kabileleri, atalarının doğu istikametinde bir ülkeden geldiklerini fakat bu ülkenin sular altında kalmış olduğunu ve bazılarının bir ark ile kurtulduğunu bilirler. Hobis lejantları da hayret edilecek derecede İbranilerinkine benzemektedir.

Atlantlilerin büyük tufandan önce, dünyanın çeşitli yerlerinde koloni kurdukları gerçektir. Fakat burada araştıracının aklına şöyle bir soru gelebilir: Mısır'ın da (stratejik yeri bakımından) benzer bir tufan atlatmış olması düşünülemez mi? Bu sorunun cevabı için tekrar Plato'ya dönelim.

Plato, kendisinden önce yaşamış Solon'dan bahsederek, O'nun Mısır'ı ziyareti sırasında Sais'li rahiplerden epey bilgi aldığını söyler. Solon, bu rahiplerin karşısında biraz bilgili taslamaya kalkınca, aralarında yaşlıca bir tanesi Solon'a, eski bilim ve tradisyon (an'ane) üzerine saf bir çocuk durumunda olduğunu söyler. Bunun üzerine Solon, «Ne demek istiyorsunuz?» diye sorunca, yaşlı rahip kendisine biraz eski tarih bilgisi verir ve kendi tarihlerinde «tufan» diye birşey olmadığını, (Devamı sayfa 32'de)

okuyucu mektupları

Sayın A. Gündiler — ESKİŞEHİR

Nazik iltifatlarla dolu mektubunuz için teşekkür ederiz. Cemiyet ve Dergimiz, daima tekrarladığımız gibi, ruhsal bilgi ve kültürü yaymak ve elde ettiği sonuçları etrafına aktarmak ödevini sürdürmeğe çalışan bir kuruluştur. Bayrak çekip, iddialı bir tarzda, kütleye bazı bilgileri empoze etmek gibi modası çokdan geçmiş metodları kullanmayan Cemiyet ve Dergi, insanın kendi vicdan ve şuurunda meydana gelecek olan hassasiyet ve idrake önem verir ve bunları işaret etmeğe çalışır. Zaten bunun böyle olması tekâmülün gereğidir. Ne «bunu üstad dedi» sözü, ne «bekle - gör, sabır» vaadleri, ne «kehanetçilik» toplumda vicdan ve idrak uyanmasını sağlayacak değildir.

Sorunuza gelince...

— Sadece islami gelenekte bulunan, ve esasında bütün dinlerde çeşitli şekillerde tatbik edilen ve özellikle Tibet Budizminde en mükemmel tarzda icra edilen «ruha telkin» (yada halk dilindeki gibi telkin) meselesinin, spirüel bilgiye göre, anlam ve amacı şudur:

a) Ölüm olayından sonra bedeni terk eden ruhsal varlık, intikâl ettiği seyyal âlemde yarı şuurlu olarak bulunur.

b) Yarı şuurlu halde bulunan ruhsal varlık, durumuna göre, bedenini terk etmiş olduğunu anlar veya anlamaz. A, bir intibaksızlık ve şaşkınlık içinde teşevvüshe düşmüştür. Kendisi ve içinde bulunduğu ortam hakkında açık ve seçik bir bilgiye sahip değildir. Dünyasal vasıflar ve düşün-

celer halâ devam eder.

c) Ruhun spatyomun ilk merhalelerine intibakı, kendisi hakkında bilgisinin, idrakinin meydana gelmesi için, bedenli bir varlığın telepatik bir yayımla bilgi vermesi, yol göstermesi «ruha telkin» meselesinin anlam ve amacıdır.

d) Her telkin, aynı zamanda zihni bir telkin olmadıkça, zihni telkin aynı zamanda, bedeninden yeni ayrılmış olan varlığa ulaşacak kadar frekans ve titreşim bakımından ayarlanmadıkça, teşevvüş halinde bulunan varlık kendisine gönderilen telepatik bilgileri alabilecek liyakat ve hassasiyette bulunmadıkça, yerine ulaşamaz ve fayda temin edemez.

e) Telkinde bulunan kimselerin iyi vasıflı bir telepat medyum olması gereklidir. Ayrıca ruhsal âlem ve ruh hakkında tatmin edici bilgisi olmak gerekir. Bütün bunlar bir araya gelmedikçe yapılan telkinatin bir merasimi yerine getirmekten başka bir marifeti olmaz.

Esk idevirlerdeki telkin üstadları bedensiz varlığı trans halî için de kısmen yönetecek kadar kudretli ve liyakatli insanlardı. Tibet Lamaları bu işi halâ yapmaktadırlar. Hattâ onlar, ruh ve beden münasebeti kesilmeden evvel çalışmaya başlamakta, ölüm ve ölüm sonrası halleri de izleyebilmektedirler.

Selâm ve sevgiler.

Sayın Süleyman TURAN — KAYSERİ

Astral Seyyahat meselesiyle ilgili pek çok yabancı dilde yazılı eser vardır. Özellikle İngilizce ve Fransızca... Türkçemizde

Ruh ve Madde Dergisinde yayınlanan bir kaç makaleden başka bu konuda etraflı bilgi veren eser yok gibidir. Bu boşluğu doldurmak amacıyla, teknik bilgi veren bir eseri hazırlamak için faaliyete geçmiş bulunuyoruz. Basıldığı zaman sayın okurlarımıza duyuracağız.

Bizim size tavsiyemiz, izninizle, hazırlamakta olduğumuz Astral Seyahat (yada esirli beden fizik bedenden ayrılması) tekniğini bir kere incelemenizdir. Size hayli faydalı olacağına inanıyoruz.

Diğer sorunuza gelince :

«İpnotizma, Manyetizma ve Telkin» isimli kitabın elimizde hiç mevcudu kalmamıştır. Tekrar basılması ancak yazarının bileceği bir durumdur .

Selâm ve sevgiler.

Sayın Lâtif Ay — DİYARBAKIR

İnsan tekâmülünde çok çeşitli safhalar vardır. Bunların en ileri safhaları, bızce, şuurulu bir bilgi tatbikatının yapıldığı safhadır. Bu safhada varlık kendi idrak, vicdan ve bilgisiyle yüksek bir sorumluluk

taşıyarak tatbikat yapar. Bu safhanın varlığı hakikatler ile tatbikat yapar. Evrenin ahengini içinde yaşar ve dengenin bir unsuru olarak varlığının her noktasını kontrol ederek devam eder.

Otomatizma, şeriat devresi içinde yaşayan kütlelerin miktarı çoktur. Şuursuz itaat altında tatbikatlar insana bir emniyet verirse de tekâmül hamlesi yapmağa hizmet edemezler. Cahilliğin verdiği konfor (bir şey bilmemekten doğan pasif ve basit hayat tarzı) hemen hemen bütün insanlığın özenle korumağa çalıştığı bir durumdur. Şimdilik bu kadar.

Selâm ve sevgiler.

ruhlar konuşuyor

Afif Yesari

P.K. 1157'den ödemeli isteyiniz.

Fiati 10 TL.

(Orjinal resim ve olaylar)

Dr. Bedri RUHSELMAN'ın

ALLAH

isimli eserinin ÖZETİ

Feridun TEPEKÖY

tarafmdan nefis bir şekilde hazırlandı ve çok güzel bir kapak ve baskıyla istifadelerinize sunuldu. Fiati: 5 TL.

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Ruh ve Madde Dergisi P.K. 1157 İstanbul

İNSANDA

Yazan : Gufran ERKİLİÇ

Savunma Mekanizmaları

Şimdiye kadar gerek yayınlarımızda, gerekse konferanslarımızda nefsanîyet ve vicdan dualitesi üzerinde defalarca durulmuş ve spirîtüel bakımdan geniş çapta incelenmiş, anlatılmıştır. Şimdi ise biz bu yolda nefsanîyetin bazı özelliklerini bilimsel psikoloji yönünden inceleyeceğiz. Halen yaşamakta olan her bedenli insanın şüphesiz ki egoları birbirinden epey büyük farklarla derece, derece ayrılır. Zaten böyle olması da tekâmül açısından gayet normaldir. Ego bazı insanda çok değişik bir şekilde, büyük bir gizlilik içinde de faaliyetlerini idame ettirebilir; çeşitli basit şekillerde de icraatına devam edebilir. Bütün bu şekillerin yanısıra genel olarak bir klâsman meydana getirilmiş durumdadır ki; bilimsel psikolojide insanın egosunun baskısı altında karşısına çıkan çeşitli engeller karşısında meydana gelen çatışmaları çözemediği takdirde kendini kurtarmak için bulunduğu bazı normal veya anormal davranışlara **Savunma Mekanizmaları** denir.

Şimdi bu mekanizmaları teker teker incelemeyen evvel bilimsel psikolojiden bir kaç hususu inceleyelim. Zira konumuz psikoloji olduğu için bazı ön bilgilere ihtiyacımız olacaktır.

Psikolojide; İnsanın hayati ihtiyaçlarını temin etmek ve belirli amaçlara sürüklemek için içten gelen sürükleyici kuvvete **Güdü** denir. Bunlar daha ziyade biyolojik ihtiyaçların giderilmesini hedef tutarlar.

Güdülere, yaşayışımıza, alışkanlıklara göre yön veren ve organizmayı bunlara göre kontrol ve idare eden davranışlara ise **Motif** denir. Meselâ psikolojik güdüler en büyük motiflerdir. Meselâ Heyecanlanan birinin korku, öfke, ya da sevinme gibi çeşitli tepkilerden birini göstermesi gibi.

Motifler pek çok çeşitlilikler arzederler. Kısaca tasniflersek başlıca üç guruba

ayrılabilirler.

a) Sosyal motifler, b) Kişisel Motifler, c) Sebebi bilinmeyen (Bilinçsiz) Motifler.

a) Sosyal Motifler başlıca yedi guruba ayrılırlar :

1) Kendini gösterme ya da üstün olma motifi : Her insan kendini göstermek, diğerlerinden üstün olmak ister.

2) Sosyal Güvenlik Motifi : İnsanlar sosyal olarak kendilerini çeşitli iyi şartlar altında görmek, hissetmek ve güvenmek isterler.

3) Sosyal Tasvip veya kabul olunma Motifi : Cemiyet içinde herkes başkaları tarafından sevilme, tasvip edilmek ve bir değer olarak kabul olunmak ister.

4) Toplu halde yaşama motifi : Sosyoloji ilminin öğrettiğine göre insan toplumsal bir varlıktır ve toplum halinde yaşamak ister.

5) Ana, baba ve evlât sevgisi : Ebeveyn ve çocukları arasında sevgi bağı diğer sevgilere kıyasla daha kuvvetlidir.

6) Araştırma ve öğrenme motifi : Her insan müspet veya menfi sempatiye olduğu herşeyi araştırır ve öğrenmeye çalışır.

7) Taklit etme motifi : Taklitçilikte insanlar arasında çok yaygın bir motiftir ve bilhassa dünyamızda bugün taklit maa-lesef bir hastalık halindedir ki en güzel örneği de modadır.

b) Kişisel Motifler : Bunlar herkese göre değişen çeşitli meraklardır ki bunlara Hobilere denir. Çeşit bakımından binlerce Hobi vardır. Meselâ : Pul biriktirmek, sigara koleksiyonu yapmak, şiir yazmak v.b. gibi.

c) Sebebi bilinmeyen (Bilinçsiz) motifler :

1) Fobiler, yani Korkular : Astrofobi, Zoofobi, Monofobi v.b. gibi pek çok çeşitleri vardır.

- 2) Hipnotizma uykusu halleri
- 3) Lâpsüsler (Dil sürçmeleri)
- 4) Rüyalar.

İşte bütün bu motiflerimizi doyurma-ya çalışırken önümüze çıkan ve aşılması az veya çok güç olan zorluklar vardır ki psikolojide bunlara da engel denir. Bunlar insanın hem kendinden, hem de sosyal çevresinden gelebilirler.

Meselâ : Seyyahate çıkmak isteyen birinin sakatlığı veya ihtiyarlığı, şair ya da müzisyen olmak isteyen birinin kabiliyet-sizliği veya otomobil almak isteyen birinin parasızlığı gibi. İşte bu engellerden kurtulabilmek için insanlar mücadeleye girişirler. Bu mücadele umumiyetle altı kanaldan olabilir. Meselâ :

- 1) Doğrudan doğruya engeli aşma gücü gösterebilir.
- 2) Engelle mücadeleye devam edebilir.
- 3) Arzusunu gerçekleştirmeyi daha uygun bir zamana bırakabilir.
- 4) Engelle uzlaşıp, anlaşılabilir.
- 5) Engelleri ortadan kaldırmayı dene-yebilir.
- 6) Engel aşılması imkânsız ise bu istekten şimdilik vazgeçebilir.

Yine psikolojide birbirine aykırı ve aynı derecede kuvvetli çekici, ya da itici motiflerin veya engellerin aynı zamanda ortaya çıkmalarının insanda yarattığı gerginliğe de **Çatışma** denir.

Çatışmaların başlıca sebepleri şunlardır :

- 1) Biri diğèrinin zıddı, fakat aynı derecede kuvvetli motifleri çatışır. (Ülserli bir hasta perhiz yapmalıdır. Oysa ki canı bir an için zararlı yiyeceği çekmektedir.)
- 2) Aynı zamanda hem çekici, hem itici güçlerin bulunması (Biriyle evlenmek istediği halde o kişiyle geçinemeyeceğini düşünme.)
- 3) Organik yetersizlik. (Zayıflığı istediği halde şişmanlamak gibi).
- 4) İsteklere karşı dinin günahı, ahlâkın ayıbı ve hukukun yasakları. (Meselâ mirasına konmak için amcasını öldürmek isteyen birinin yasalardan dolayı düşüncesini uygulayamaması)
- 6) Alışkanlıklarımıza aykırı olaylar

(Her gün kitap okumaya alışmış birinin gözlerinin bezulması, dolayısıyla okuyamaması gibi.

İşte bütün bu sebeplerden meydana gelen çatışmalar çözülmez, engeller aşılamazsa insan ruhsal sıkıntılar içinde kalır. Ve böylece normal veya anormal bazı davranışlarda bulunur. Bu davranışlara Savunma mekanizmaları denmektedir. Bilinen ve hakikaten tatminkâr olan on üç mekanizma vardır. Şimdi konumuzun esasını teşkil eden bu mekanizmaları görelim.

1) **Doğrudan doğruya çözüm Yolu** : Yani çatışmayı ortadan kaldırabilmek için direkt olarak çözümler. Meselâ dünyayı ve hayatı seven, fakat ümidini yitirmiş bir kimsenin bir anda karar verip intihar etmesi doğrudan doğruya çözüm yoludur.

2) **Boyun eğme yolu** : Bir çok kimsede görülen bir mekanizmadır. Ne yapalım canım kaderimiz böyleymiş, alınımıza böyle yazılmış gibi sözlerle engel karşısında boyun eğilir.

3) **Suç üstünden atma** : Suçlu olduğunda halde, suç kabullenilmez ve inkâr edilerek direktman iftira yoluyla başkasına aktarılabilir veya sadece kendinden uzaklaştırılır.

4) **Rasyonalizasyon** : Bu da akıl ve mantık yoluyla bahaneler bularak kendini haklı gösterme yoludur. Bu mekanizma da çok revaçtadır. İnsan, egosu mağlup olduğu zaman, derhal düşünür, taşınır ve mantıklı bir çözüm yolu bularak kendini savunur.

5) **Süblimasyon (Yüceltme)** Toplumun hoş görmediği davranışları, herkesin beğendiği ve takdir ettiği güzel ve faydalı bir şekle çevirmeye denir. Meselâ küfürbaz bir insan bazı edebî kitaplardan birtakım basmakalıp sözcükler öğrenerek bunları toplum içinde sarfetmeye çalışır.

6) **Baskı Altına Alma** : Başarılmayan veya toplum tarafından tasvip olunmayan birtakım haince ve kötü duygularımızı bilinçaltımızda baskıda tutarız ve bunlar zaman zaman rüyalar ve lâpsüsler gibi çeşitli yollarla belirirler.

7) **Telâfi (Ödünleme)** : Bazı kusurları gidermek için başka bir alanda kuvvet kullanılır. (Sayfaı Lütfeñ Çeviriniz)

vetli görünülür. Meselâ zekâsına güveni olmayan birinin kabadayılık ve zorbalık yapması gibi.

8) Kendini işe verme : Çatışmayı önlemek için o konu bir yana bırakılır ve bütün unsurlarıyla işe dört elle sarılır.

9) Hıncını başkasından çıkarma : Çatışma bilhassa çok nefsanî tiplerde meydana gelince bu gibi kimseler hınçlarını başkaları üzerine boşaltırlar ki hayli kırıcı bir mekanizmadır.

10) Zevk ve eğlence'ye dalma : Yine çatışmanın savuşturulacağını sanan bazı kimseler sanki geçici olduğunu bilmiyormuşçasına, kendilerini zevk ve eğlenceye garke-derler.

1) Hayal Alemine dalma : Realite karşısında üzücü, nahoş olaylarla ezilen daha ziyade romantik ruhlu olan insanlar hülyalarıyla yaşarlar ve derin hayaller kurarlar ve bu hayal dünyasından çıkmak istemezler.

12) Hastalığı bahane etme : Bazı insanlarda meselâ çok sınırlı olduklarını, hastalıklarının ileri sürerler.

13) Başarısızlığı örtmek için çocuksu davranışlar yapmak :

İşte insan egosunun emellerini muvafak olamayışı halinde kendini savunduğu ve çatışmalarını, engellerini çözümlediği mekanizmalar bunlardır. Ve bugünkü bilimsel psikolojide bu mekanizmaları bariz bir şekilde ortaya koymakla Spiritüalizmin nefsanîyet bahsini başka bir yoldan anlatmış ve her zaman söylediğimiz gibi nefsanîyetin maskelenmiş olarak da neler yapabileceğini tastik etmiş olmaktadır.

ATLANTİS

(Sayfa 27'den devam)

kendilerinin metodik bir şekilde yazılmış tarihleri olduğunu, bu tarihten Atlantis'in

battığını öğrendiklerini, ve «tufan» m evrensel olmadığını anlatır. Ve devamla, «Şimdiye kadar bir çok Tufanlar olmuştur ve çeşitli sebeplerle bundan sonrada dünya insanlığı böyle afetlerle karşılaşacaktır» diyerek sözlerini tamamlar. Nil vadisinin durumundan dolayı Mısırlılar birçok tufanlardan kurtulabilmişlerdir ve bu yüzden eski bilgilerin izleri silinmemiştir.

Zamanımıza yakın devirlerde ise Edgar Cayce'i Atlantis araştırmaları arasında görmekteyiz. E. Cayce'e göre Atlantis tarihi F.Ö. 26.000 yıl evveline kadar gitmektedir. M.Ö. 12.000 den itibaren yer sarsıntıları kıtanın adalara bölünmesini sağlamıştır. İşte bu tarihlerden itibaren Atlantılar yeryer ana vatanlarını terkederek İspanya, Fransa, Mısır, Orta Amerika bugünkü Birleşik Devletlerin güney-batı topraklarına göç ederek oralarda koloniler kurdular. Gittikleri yerlere Atlantılar, sanat, edebiyet, tıp, ve tek tanrılı din fikrini götürmüşlerdir.

Gerek yer, gerekse okyanus bilime nazaran bir zamanlar Atlantik okyanusu üzerinde yükselen bir kara kütlesi ya da adaların bulunduğu dair şüpheler gitgide azalmaktadır. Zaten dünyanın bu kısmı bugün bile sakinleşmiş, stabil bir hal almış değildir, devamlı olarak kıpırdamaktadır, volkanik faaliyetler devam etmektedir. Bugün bile Greenland gözden kaçmayacak bir hızla batmakta ve inşaatlar deniz kıyılarına yapılmamaktadır.

Gerek Piri Reis'in gerekse Antonio Zeno'nun haritalarında eski dünyanın büyük kara parçaları görülmektedir. Bu haritaların nasıl çizildikleri başlı başına bir muammadır. Kaç tarihinde çizildiklerini kimse bilmiyor bugün.

Eski Atlantis kıtasının olduğu yerlerde (Atlantik okyanusu gibi) alınan lâv numuneleri üzerindeki araştırmalar, buradaki lâv püskürmesinin bundan 10. - 15.000 yıl önce olduğunu göstermektedir. Bugünkü Kanarya adaları, Atlantis kıtasının su yüzeyinde kalmış kısımlarıdır. (Fate'den)

RUH ve MADDE Yayınları

CEMİYETİMİZ'DE SATILAN KİTAP VE NOTLAR :

ZİHİNSEL TELKİN ve RUHSAL TEDAVİ	7.50 TL.
ALLAH (B. Ruhselman: Özet)	5.— TL.
METAPSİŞİK TERİMLER SÖZLÜĞÜ : E. Arıkdal	10.— TL.
METABİYOLOJİ : M. Bilge	20.— TL.
HERKES İÇİN MEDYOMLUK : J. Lhomme	7.50 TL.
RADYESTEZİ . M. Barbanell (Teksir)	5.— TL.
SHANKYA VE YOGA : Özel Çalışma (Teksir)	5.— TL.
RUH VE MADDE CİTLERİ (1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11)	30.— TL.
HİND'DE İPNOTİZMA : İ. Brahmaçari (Teksir)	3.— TL.
RUHSAL KİŞİLİĞİ GELİŞTİRME YOLLARI (Teksir)	4.— TL.
MUKADDERAT VE İCABAT ÖZETİ (Teksir)	7.50 TL.
30 DERSTE RUHSAL GÜÇLERİ GELİŞTİRME TEKNİĞİ (Teksir)	8.— TL.
İLÂHLAR KOZMONOTLARMIDY? (2. Baskı)	7.50 TL.
MİSTİK TENEFFÜS VE KONSANTRASYON (Teksir)	5.— TL.

LÜTFEN ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Adres : RUH ve MADDE DERGİSİ P.K. 1157 — İstanbul

Tests tarihi 1971

**KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ
MAHDUMLARI**

EN NEFİS KAHVE'Yİ SATAR.

SATIŞ YERLERİ :

- EMINÖNÜ TAHMİS,
- BEYOĞLU BALIKPAZARI ve
- KADIKÖY ÇARŞISI

Uçan Daireler Ve Spiritüalizm İlişkisi

İngiltere Uçan Daireleri Araştırma Cemiyeti başkanı Capt. Ivar Mackay'ın «Flying Saucer Review» isimli uçan daire dergisinde çıkan yazısında belirttiğine göre ruhsal olaylarla, uçan dairelerle ilgili olaylar arasında birçok benzerlikler vardır. Sayıları gitgide artmakta olan araştırmacıların kanaatlarına göre dünya atmosferinde dolaşmakta olan uçan dairelerin davranışları süper normal olaylara çok benzemektedir.

Mackay'ın ifadesine göre uçan dairelerin ortaya çıkışlarıyla ruhi tezahürler arasında ilişkiler kurulması mümkündür. Ruh celselerdeki tezahüratı yarım ömürlük bir süreden beri incelemekte olan Mackay, uçan daire olaylarıyla bunların arasında çok az çelişik, olayların görünen bulunduğu söylemektedir. Mackay'ın UFOLOJİ sahasındaki çalışmaları da 30 yıl öncelerinden başlamaktadır. Bu benzerlikler ilgilileri bir çok yeni araştırmalara sürükleyecek niteliktedir.

Okültizm'i, «Maddenin ve şuurun ötesindeki kanunları ve bunların bizim ve çevremiz üzerindeki etkilerini araştırma yolu.» olarak tanımlayan Mackay, bazı ilim adamlarının, diğer varlık tabakalarının mevcudiyetini «paralel kainatlar» deyimini ile açıklamasını da enteresan bulmaktadır. Yukarıda söz konusu edilen yazısında bu alanda araştırma yapacak olanlara takibedecekleri yol hakkında bilgi verdikten sonra Uçan Daire olaylarıyla spiritüel olaylar arasındaki benzerlikleri teker teker ele alarak incelemektedir. Bunlardan birisi, Uçan Daireyi yakından izleyenlerin üşümeleri ile bir astral bedeninin içinden geçen bir bedenlinin üşümeyle karışık ürpertisidir.

Listeye alınmış olan başka bir olayda «levitasyon» dur. Bu tip levitasyon celselerinin tanınmış medyomları arasında Jack Webber, Colin Evans sayılabilir. Mac-

kay, ruhsal celselerdeki levitasyon olaylarını, Uçan Dairelere bir ışık içine çekilen gerek uzaylı, gerek dünyalı, gerekse eşya ve hayvanları karşılaştırmaktadır.

Bazı müşahitlerin anlattıklarına göre Uçan Daireler hiç yoktan ortaya çıkmışlar, aynı şekilde de ortadan kaybolmuşlardır. Bu olaylar, ruh celselerindeki materyalizasyon ve demateryalizasyon olaylarını hatırlatmaktadır. Bazı müşadelerde de uzaylılar (uçan dairelerle gelen başka dünyaların insanları) maddi engellerden rahatlıkla öte tarafa geçebilmektedirler. Mackay, bunu, Maria Silbert'in celselerindeki olaylarla karşılaştırmaktadır.

Bundan başka bazı uçan daire olaylarında tek bir ışıklı nokta küçükken büyür, kocaman olur, sonra tekrar bir iğne başı kadar küçülür ve gözden kaybolur. Mackay, bunu, bazı ruhi celselerde tezahür eden, aniden büyüyen sonra tekrar küçülen ektoplazmik olaylara benzetmektedir.

Mackay'ın ifadesine göre buna benzer birçok benzerlikler sıralanabilir. Bu da Mackay'a göre ilgilileri daha ciddi araştırmalara itecek yeterli sebeptir.

Mackay, Biringhton'da düzenlenen Beynelmillel Astronomi Birliğinde yapılan konuşmaları oldukça ümit verici bulmaktadır. Southampton Üniversitesinden fizikçi Dr. Derwent Mercer'in sözlerini şu satırlarla nakletmektedir. «Bizden başkalarının da evrende bulunmaması için bir sebep göremiyorum.»

Cambridge Üniversitesinden başka bir ilim adamı olan Dr. Anthony Hewish de yukarıda adı geçen konferansta yaptığı konuşmanın bir yerinde şunları söylemiştir: «Arz-dışı bir hayatın varlığı inancına katılıyorum. Galaksimiz içinde yer almış bulunan korkunç sayıdaki yıldızlar içinde sadece bizim dünyada hayatı aramak biraz tuhaftır.» (Psychic News'dan)

Bilim Adamlarının İlgisi Devam Ediyor

Condon Raporu'nun menfi sonuçlarına rağmen mühendis ve ilim adamlarının Uçan Dairelere olan ilgisi devam etmektedir. Bu konuda okuyucularının kanaatini anlamak üzere bir anket düzenlemiş olan Amerika'nın Industrial Research isimli dergisi oldukça enteresan ve memnuniyet verici cevaplar toplamıştır. Okuyucuların çoğu mühendis, ilim adamı ve teknik menejelerden ibaret olan IR dergisi endüstri alanında yapılan son gelişme ve araştırmaları yansıtır ve ayda bir çıkar. Yukarıda bahsi geçen anketi Ocak, 1971 de düzenlemişti.

Derginin editörü ile konuşmamda böyle bir derginin Uçan Daire konusunu nasıl sayfalarına aldığını merak ettiğimi bildirdiğim zaman, bu anketi, Uçan Dairelerle ilgili bir endüstri çağına karşı okuyucuların tutumunun ne olabileceğini anlamak amacıyla düzenlediklerini söylemişti. Bu konuya karşı okuyucunun reaksiyonunu öğrenmek istemişler.

Yapılan değerlendirmeye göre, ankete 2734 okuyucu katılmıştır. Sonuç ortalamadır. IR okuyucularının Uçan Daire konusuna karşı olan ilgileri ne aşırı, ne de menfi... Anketin sonuçları IR'nin Nisan 1971 sayısında yayınlandı. Anket, aşağıda göreceğiniz gibi, konu ile direkt ilgisi olan sekiz sorudan meydana gelmişti:

1. Uçan Dairelerin var olduğuna inanır mısınız ?

Tamamen	% 20
Tamamen değil	% 8
Muhtemelen	% 34
Kararsızım	% 15

2. Uçan Daire gördüğünü söyleyen herhangi birini tanıyorsunuzuz ?

Evet	% 36
Hayır	% 64

3. Hiç Uçan Daire gördünüz mü ?

Evet	% 8
Belki	% 14
Hayır	% 78

4. Uçan Daire görenlerin hepsinin müşahedelerini anlattıklarına emin misiniz ?

Çoğu anlatır	% 15
Bazıları anlatır	% 49
Sadece birkaçı anlatır	% 36

5. Hükümetin elinde bulunan bütün Uçan Daire haberlerini açıkladığını zannediyormusunuz ?

Evet	% 24
Hayır	% 76

6. Sizce Condon Raporunun Uçan Dairelerle ilgili sonuçları kesin midir ?

Evet	% 20
Hayır	% 80

7. Hükümetin Uçan Dairelerle ilgili çalışmalarını bir araştırmayı destekleyeceğini zanneder misiniz ?

Evet	% 49
Hayır	% 51

8. Eğer Uçan Dairelerin varlığını kabul ediyor iseniz, onların nereden geldiklerini zannedersiniz ?

Dış Uzaydan	% 32
Tabii fenomenlerdir	% 27
Birleşik Devletlerden	% 5
Komünist Ülkelerden	% 0,6
Belli değil	% 35,4

Altıncı soruya verilen cevaptan anlaşılmaktadır ki, Condon Raporuna rağmen, IR okuyucuları Uçan Daireler konusunun unutulmasını istememektedirler. Beşinci sorunun cevapları da açık olarak göstermektedir ki, Amerikan hükümeti Uçan Dairelerle ilgili elinde bulunan bütün dö-

(Devamı sayfa 37'de)

Tekâmül Eğrisi

(Sayfa 13'den devam)

bir toplum belirli ve sürekli değildir. Ya yok olur: Tasmanya ırkı veya güney Şili'deki bazı yerliler gibi; ya da binlerin üstüne çıkar: Sibirya eskimoları gibi, Nihayet (Şekil: 5) için seçilen eşelin, elverişliliği bir tarafa, devirler boyunca artış nisbeti sabitse dünya nüfusunu gösteren noktalar da bir doğru üzerinde sıralanmalıdırlar.

Sonuç açıktır. (Şekil: 4) bu noktalar bu doğru üzerinde sıralanmamaktadırlar. Hiç de öyle değildirler; gene bir hızlanma göstermekte.

(Devam edecek)

Levitasyon

(Sayfa 19'dan devam)

çü konusu olan değişmeler belkide 100 milyar da bir kadardır.

Birçok ülkede levitasyon deneyleri yapılmıştır. Para normal olayları ihtiva eden kitaplarda pek çok telekinetik levitasyon kayıtları vardır. Bütün bunlardan anlaşılacağına göre önce duyular dünyasından tamamen ayrılmak gerekmektedir. Dalga boylarını çiftleştirmek için beynin elektrik gücünün ya da sınırsal potansiyelin artırılması söz konusu ise, bu görüş akla uygundur. Bütün dikkatimiz levite edilecek objeye toplanmalıdır. Bu işi yapacak güc, yetişkin bir organizmada vardır. Fakat bizim konsantrasyon ve kontemplasyon gibi, konularla uğraşacak zamanımız olmuyor. Beş duyumuz içinde hapsolmuş vaziyetteyiz.

Bana öyle geliyor ki, bu bir kere başarılırsa artık sonu gelecektir. Benim tezim şudur ki; Eğer biz gravitasyon dalgalarının zıddı bir dalga neşriyatında bulunabilirsek cisimleri levite edebiliriz. Bunun için de ilk çalışmalara kıbrıt çöpü, kâğıt parçaları gibi, hafif objelerle başlamak faydalı olacaktır.

Dünya Sulhü

(Sayfa 17'den devam)

Netice olarak, bu gün her şeyden evvel, dünya sulhunun temini için, dinler arasındaki düşmanlıkların kaldırılması hususunda, gereken teşebbüslere girilmesinin kaçınılmaz bir iş olduğu aşıkârdır.

Küçük, fakat manâ yönünden çok derin akisler meydana getirecek olan münferit hamlelerin üzerine eğilmeliyiz.

Sevginin hakiki tatbikatı, bundan sonra artık kitle halinde toplumsal bir zemin üzerinde yapılmağa başlanacak, vicdanlarımız karşısında her türlü engelleyici korkulardan uzak, hür ve mes'uliyet yüklü insanlar olacağız.

Kendimiz için arzuladıklarımızı, karşılıksız, kardeşlerimiz için de arzulamağa başladığımız andan itibaren de gecenin ardından mutlu bir şafağın aydınlığına kavuşacağız.

Uzay - Gezegenler

(Sayfa 15'den devam)

lara da ayak basmak değil fakat Ayda veya bir diğer Güneş Plânetinde karşılaşacağı bir diğer Uzaylı Kardeşinin elini sıkması olacaktır.

Uzayda karşılaşacağımız bir diğer insan pek çok örümceklî beyinleri de yıkayacak ve İnsan başka türlü bir insan olmanın ilk fikrî ve ruh pırıltılarını görecektir. İnsanın insana reva gördüğü vahşet ve gaddarlık ancak ondan sonra değişme yoluna girecektir.

(Devamı gelecek sayıda)

Mecmuamıza Abone Bulursanız

Ruh ve Madde ve
Böylece üstün bir Realitenin
genişlemesine yardımcı
olursunuz.

İlim adamların ilgisi devam ediyor

(Sayfa 35'den devam)

kümanlar ortaya çıkarmamaktadır. Artık resmi ağızlar, «radar karıştırması», «hile», «ısı değişimi» kelimeleri yerine «belli değil» kelimesini tercih etmektedirler.

IR okuyucularının yukarıdaki cevaplarına, Kasım 1970 de (American Institute of Aeronautics and Astronautics) Uçan Daireleri araştırma komitesinin yayınladığı raporun tesirini de hesaba katmak gerekir. Zira bu komite açık olarak, Condon Raporunda belirtilen, artık Uçan Daireler-

le ilgili araştırma yapılmaması kanatında olmadığını bildirmiştir. Hatta dahada ileri giderek, objektif vasıtalarından faydalanarak daha yüksek seviyeli ilmi analizlerin yapılması görüşünde olduğunu açıklamıştır.

Genellikle yaygın olan kanaate göre bu yılın sonuna kadar (American Institute of Aeronautics and Astronautics) Uçan Daireleri araştırma komitesi bu konuya kuvvetli bir ışık tutacak neşriyatta bulunacaktır. (FATE'den)

T E B L İ Ğ

(Sayfa 23'den devam)

masının nedeni de budur. (Cemiyetin etrafında toparlayamamasının) Yani enkarnasyonlarla bir hazırlık devresi geçirmiş olan varlıklar periyodik olarak cemiyetin yörüngesine paralel veya yörüngeye dahil olarak gidememektedir. Bu yüzden bu tarz kimselerle karşılaşsınız, fakat mukadder beşeri devrenin, insanlık devriminin gitgide yaklaşması, bir zamanı gerektiriyor. Ve elbette bu zaman gitgide kısıyor ve hedef gitgide büyüyor. Bu yüzden cemiyet muhitinize daha aydın şuuruna malik, karması müsait olanlar gelecektir.

Unutmayınız ki, halihazırda olan mevcut kadronuz, kadroya teşkil eden fertlerin müsait karmaları onları bir araya getirmiştir. Muayyen bir seviyeye kadar da iyi bir işi oluşturmuşlardır. Lâkin daha ileri bir safhaya geçmiş kimseler bu realitelerden dolayı köstek durumuna girmişlerdir. Sebep: Şuurlarında mevcut olan bilgi şüphesiz karmik realitesini aşma yoluna girmiştir.

Dolayısıyla, bir çatışma mevzubahistir. Bu kısmı biraz daha izah edelim. Gayri şuur hamuleleri bakımından belirli bir liyakati iktisap eden varlık olduklarından, bu liyakatin üzerine çıkan bir bilgi ile doğrudan doğruya dolmağa başlamıştır. Liyakat,

bilginin yalnızca öğrenilmesiyle asla artmaz. Bilginin tatbiki, nefiste yaşanması ve sentezi ile, hazımla...

Öyleyse bilginin enerjisiyle liyakatin şiddeti arasında çatışma mevzuu bahistir. Dolayısıyla umulur ki birçok arkadaşlarınız bu idraki yapamдықları için bilgi kaynağının biraz dışarısında faaliyettedirler. Bir kısmı belki aranızdan ayrılır, bir kısmı belki daha pasif işlere geçer v.s. Bu nedenle tekrar belirtiriz ki nefislerinizde bilgilerinizi kontrol ediniz. Günlük hayatınızda hiçbir şekilde ihmal etmeden behemehal bunları yerine getiriniz.

Önünüze çıkan fırsatları değerlendiriniz. Yani bilginizde meknûz bulunan enerji ile liyakatler arasındaki çatışmayı mümkün olduğu kadar azaltınız.

Kısaca ve en pratik şekilde çok sıkı bir kozmik muhasebenin, ve nefis murakabesinin sahibi olunuz. Anlaşılmış mıdır?

S — Dördüncü buudu anlamamıza imkân yoktur, diyorsunuz. Rüyalarımız da dördüncü buuda tâbidir. Çünkü az zaman içinde birkaç imaj ve hadiseler vukubulmaktadır. 4. buudun idraki de ancak spatyomda kabildir. Bu hususta bilgi rica ederiz.

P — Rüyalarınız oldukça karmaşık bir haldedir. En kaba dış uyaranlardan, en

(Sayfayı Lütfen Çeviriniz)

süptil ruhi uyaranlar kadar, her seviyedeki duruma göre, ruhiyatınızın, vaziyetine göre rüya meydana gelir... Bir uyaran 4. buuttan, 3. buuttun dışındaki bir realiteden de gelebilir.

Hayatın en vazgeçilmez unsurlarından biri de 'Güzellik'tir. Güzellik, çoğu kez bir realite olarak ortaya çıkmakla beraber onun bir hakikat yönü de mevcuttur. Güzül olan, kısaca, hakikate en çok benzeyendir. Hakikate en çok benzeyen nesne, hakikat ahengine en uygun olan nesnedir. O bizatihi kainatta bulunan enerjinin birliği ve güzelliğidir.

İşte, güzelliği iç aynasında görüp, efa-liyle de gösterilen varlıklar bir haletin (bir devamlı mutluluğun) ve bir devamlı ubudiyetin sahibi olmuşlardır. Onların intişar

ettirdiği güzel ve yüksek tesirler, enerji halinde bütün varlıkların tekamülleri için bir enerji kaynağı olacaktır. Gerçek şudur ki kainat ahenginden doğan güzelliği her yerde görebilecek bir göze malik olan varlık gerçek kraldır.

Bu krallar o kadar azdır ki, o kadar nadiren görünürler ki, buna rağmen gene de etraftakilerinin anlamadığı bir şekilde mükemmel bir hale sahiptirler. Hallhazırda bu krallardan yer yüzünde mevcut vardır ve onlar sizlere, ruhsal realiteleriyle dalma destek olmaktadır.

Birleşik İnsanlık Realitesi üzerinde düşününüz.

Bu hususta sizlere devamlı bilgiler verilecektir.

Bu günlük bu kadar. Allahaismarladık.

ANSİKLOPEDİK

Metapsişik Terimler özlüğü

Başlı başına bir bilgi kaynağı olarak kendisinden yararlanabileceğiniz bu sözlüğü ödemeli olarak P.K. 1157'den isteyiniz. Baskısı sınırlıdır.

Fiyatı 10 TL. dir.

DENEYCİNİN KİTAPLARI :

- Herkes için medyumluk
- Hind'de İpnotizma
- 30 Derste Ruhsal güçleri geliştirme Tekniği
- Mistik Teneffüs ve Konsantrasyon
- Zihinsel Telkin ve Ruhsal Tedavi